

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-03-69-AR65.4

Datum: 26. jun 2008.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VEĆEM

U sastavu: sudija Fausto Pocar, predsedavajući
sudija Mohamed Shahabuddeen
sudija Mehmet Güney
sudija Andréia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. Hans Holthuis

Odluka od: 26. juna 2008.

TUŽILAC

protiv

**JOVICE STANIŠIĆA
FRANKA SIMATOVIĆA**

JAVNO

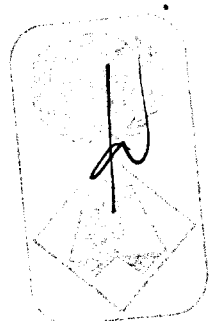
**ODLUKA PO ŽALBI TUŽIOCA NA ODLUKU O PRIVREMENOM PUŠTANJU NA
SLOBODU I ZAHTEVIMA ZA IZVOĐENJE DODATNIH DOKAZA NA OSNOVU
PRAVILA 115**

Tužilaštvo:

g. Dermot Groome
gđa Doris Brehmeier-Metz
g. Gregory Townsend
g. John Docherty

Branioци optuženih:

g. Geert-Jan Alexander Knoops i g. Wayne Jordash za Jovicu Stanišića
g. Zoran Jovanović i g. Vladimir Domazet za Franka Simatovića

Prevod

1. Žalbeno veće Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno veće, odnosno Međunarodni sud) rešava po 'Žalbi tužioca na 'Odluku o privremenom puštanju na slobodu' koju je donelo Pretresno veće, zajedno sa dodacima, poverljivim dodacima i poverljivim i *ex parte* dodacima i Zahtevu za odobrenje da prekorači dopušteni broj reči", koja je podneta na poverljivoj i *ex parte* osnovi 27. maja 2008. (dalje u tekstu: Žalba),¹ kao i po "Zahtevu tužioca za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115 i za odgađanje privremenog puštanja na slobodu do donošenja odluke po Žalbi", podnetom 28. maja 2008. (dalje u tekstu: Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja),² "Zahtevu tužioca za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115", podnetom na delimično poverljivoj osnovi 4. juna 2008. (dalje u tekstu: Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna),³ "Zahtevu odbrane za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115", podnetom 11. juna 2008. (dalje u tekstu: Zahtev na osnovu pravila 115 od 11. juna),⁴ "Zahtevu odbrane za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115 sa poverljivim dodatkom", podnetom 19. juna 2008. (dalje u tekstu: Zahtev na osnovu pravila 115 od 19. juna),⁵ i "Delimično poverljivom zahtevu odbrane za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115 sa dva poverljiva dodatka", podnetom 20. juna 2008. (dalje u tekstu: Zahtev na osnovu pravila 115 od 20. juna).⁶

¹ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Žalba tužioca na "Odluku o privremenom puštanju na slobodu" koju je donelo Pretresno veće, zajedno sa dodacima, poverljivim dodacima i poverljivim i *ex parte* dodacima i Zahtevu za odobrenje da prekorači dopušteni broj reči, 27. maj 2008. (dalje u tekstu: Žalba).

² *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Zahtev tužioca za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115 i za odgađanje privremenog puštanja na slobodu do donošenja odluke po Žalbi, 28. maj 2008. (dalje u tekstu: Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja).

³ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, *delimično poverljivi* Zahtev tužioca za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115, 4. jun 2008. (dalje u tekstu: Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna)

⁴ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Zahtev odbrane za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115, 11. jun 2008. (dalje u tekstu: Zahtev na osnovu pravila 115 od 11. juna).

⁵ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Zahtev odbrane za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115 sa poverljivim dodatkom, 19. jun 2008. (dalje u tekstu: Zahtev na osnovu pravila 115 od 19. juna).

⁶ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, *Delimično poverljivi* zahtev odbrane za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115 sa dva poverljiva dodatka, 20. jun 2008. (dalje u tekstu: Zahtev na osnovu pravila 115 od 20. juna 2008).

I. ISTORIJAT POSTUPKA

2. Žalbeno veće je 16. maja 2008. donelo "Odluku po žalbi odbrane na Odluku o daljem toku postupka", u kojoj je odobrilo zahtev Jovice Stanišića (dalje u tekstu: Stanišić) za odgađanje postupka u ovom predmetu za najmanje tri meseca i za ponovnu procenu njegovog zdravstvenog stanja pre donošenja odluke o početku suđenja.⁷ Pretresno veće III (dalje u tekstu: Pretresno veće) je 26. maja 2008. donelo Pobjianu odluku kojom je Stanišiću i Franku Simatoviću (dalje u tekstu: Simatović) (dalje u tekstu, zajedno: optuženi) odobrilo privremeno puštanje na slobodu i naložilo da se izvršenje Pobjijane odluke odloži u skladu s pravilom 65(E) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) pošto je Tužilaštvo (dalje u tekstu: tužilac) najavilo nameru da uloži žalbu u slučaju da Pretresno veće odobri privremeno puštanje optuženih na slobodu.⁸ Stanišić je 27. maja podneo zahtev za ukidanje naloga Pretresnog veća o odgađanju puštanja na slobodu.⁹ Istog dana, Tužilaštvo (dalje u tekstu: tužilac) je odgovorilo na Zahtev za ukidanje odgađanja¹⁰ i uložilo Žalbu na Pobjianu odluku.¹¹ Dana 28. maja 2008, tužilac je takođe podneo Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja. Stanišić je 29. maja 2008. podneo kombinovani Odgovor na Žalbu i na Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja.¹² Istog dana Simatović je dostavio poverljivi Odgovor na Žalbu.¹³ Tužilac je 30. maja 2008. dostavio

⁷ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR73.2, Odluka po žalbi odbrane na Odluku o daljem toku postupka, 16. maj 2008. (dalje u tekstu: Odluka o odgađanju postupka).

⁸ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-PT, Odluka o privremenom puštanju na slobodu, 26. maj 2008. (dalje u tekstu: Pobjijana odluka).

⁹ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Izuzetno hitan zahtev za ukidanje odluke o odgađanju izvršenja Odluke o privremenom puštanju na slobodu na osnovu pravila 65(G)(iii) Pravilnika od 26. maja 2008, 27. maj 2008. (dalje u tekstu: Zahtev za ukidanje odgađanja).

¹⁰ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Odgovor tužioca na "Izuzetno hitan zahtev za ukidanje odluke o odgađanju izvršenja Odluke o privremenom puštanju na slobodu na osnovu pravila 65(G)(iii) Pravilnika", s poverljivim dodacima A i B, 27. maj 2008. (dalje u tekstu: Odgovor na Zahtev za ukidanje odgađanja).

¹¹ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, *Poverljiva i delimično ex parte* Žalba tužioca na "Odluku o privremenom puštanju na slobodu", koju je donelo Pretresno veće, zajedno s dodacima, poverljivim dodacima i poverljivim *ex parte* dodacima i Zahtev za odobrenje da prekorači dopušteni broj reči, 27. maj 2008. (dalje u tekstu: Žalba). Tužilac je 28. maja 2008. dostavio javnu verziju Žalbe. *Vidi Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Podnesak tužioca s javnom verzijom Žalbe na "Odluku o privremenom puštanju na slobodu" koju je donelo Pretresno veće, zajedno s poverljivim i *ex parte* dodacima i Zahteva za odobrenje da prekorači dopušteni broj reči", 28. maj 2008.

¹² *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Odgovor odbrane na poverljivu i delimično *ex parte* "Žalbu tužioca na Odluku Pretresnog veća o privremenom puštanju na slobodu" i Odgovor odbrane na "Zahtev tužioca na osnovu pravila 115", 29. maj 2008. (dalje u tekstu: Stanišićev odgovor).

¹³ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, *Poverljivi odgovor odbrane na poverljivu i delimično ex parte* "Žalbu tužioca na 'Odluku o privremenom puštanju na slobodu'

Prevod

poverljivu i delimično *ex parte* Konsolidovanu repliku na Odgovore Stanišića i Simatovića.¹⁴ Dana 4. juna 2008, tužilac je podneo Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, a Stanišić je Odgovor na taj podnesak dostavio 6. juna 2008.¹⁵ Simatović je 11. juna 2008. podneo Zahtev na osnovu pravila 115 od 11. juna. Tužilac je sledećeg dana dostavio svoj Odgovor na taj podnesak.¹⁶ Žalbeno veće je 18. juna 2008. odbilo Zahtev za ukidanje odgađanja.¹⁷ Stanišić je 19. i 20. juna 2008. podneo dodatne zahteve na osnovu pravila 115.¹⁸

II. STANDARD PREISPITIVANJA

3. Žalbeno veće podseća da interlokutorna žalba nije preispitivanje odluke pretresnog veća *de novo*.¹⁹ Žalbeno veće je ranije stalo na stanovište da je odluka pretresnog veća na osnovu pravila 65 Pravilnika diskrecione prirode.²⁰ Shodno tome, relevantna provera nije to

koju je donelo Pretresno veće, zajedno s dodacima, poverljivim dodacima i poverljivim i *ex parte* dodacima i Zahtev za odobrenje da prekorači dopušteni broj reči", 29. maj 2008. (dalje u tekstu: Simatovićev odgovor).

¹⁴ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, *Poverljiva i delimično ex parte* konsolidovana replika tužioca na odgovore odbrane na Žalbu tužioca na "Odluku Pretresnog veća o privremenom puštanju na slobodu" koji je donelo Pretresno veće, zajedno s dodacima, poverljivim dodacima i poverljivim i *ex parte* dodacima i Zahtev za odobrenje da prekorači dopušteni broj reči, 30. maj 2008. (dalje u tekstu: Konsolidovana replika tužioca). Tužilac je 2. juna 2008. dostavio javnu verziju svoje Konsolidovane replike. *Vidi Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Podnesak tužioca s javnom verzijom "Konsolidovane replike na odgovore odbrane na Žalbu tužioca na "Odluku o privremenom puštanju na slobodu" koju je donelo Pretresno veće, zajedno s dodacima, poverljivim dodacima i poverljivim i *ex parte* dodacima i Zahtev za odobrenje da prekorači dopušteni broj reči", 2. jun 2008.

¹⁵ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Odgovor odbrane na Zahtev tužioca za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115, 6. jun 2008. (dalje u tekstu: Stanišićev odgovor na Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna).

¹⁶ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Odgovor tužioca na Zahtev Simatovićeve odbrane na osnovu pravila 115, 12. jun 2008. (dalje u tekstu: Odgovor tužioca na Zahtev na osnovu pravila 115 od 11. juna).

¹⁷ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Odluka po izuzetno hitnom zahtevu za ukidanje odgađanja izvršenja Odluke o privremenom puštanju na slobodu na osnovu pravila 65(G)(III) Pravilnika od 26. maja 2008, 18. jun 2008.

¹⁸ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Zahtev odbrane za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115 s poverljivim dodatkom, 19. jun 2008; *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Delimično poverljivi zahtev odbrane za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115 sa dva poverljiva dodatka, 20. jun 2008.

¹⁹ *Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Lahija Brahimaja na odluku Pretresnog veća kojom se odbija njegov zahtev za privremeno puštanje na slobodu, 9. mart 2006. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Brahimajem), par. 5; *Tužilac protiv Miće Stanišića*, predmet br. IT-04-79-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi tužilaštva na odluku o privremenom puštanju na slobodu optuženog Miće Stanišića, 17. oktobar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Stanišić*), par. 6; *Tužilac protiv Ljubeta Boškskog i Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Ljubeta Boškskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 28. septembar 2005, par. 5.

²⁰ *Vidi npr. Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi odbrane na odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija zahtjev Ljubomira Borovčanina za privremeno puštanje na slobodu, 30. juni 2006. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Borovčaninom), par. 5; *Tužilac*

Prevod

da li se Žalbena veće slaže s tom diskrecionom odlukom nego to da li je pretresno veće prilikom donošenja te odluke pravilno primenilo svoje diskreciono ovlašćenje.²¹

4. Da bi uspešno osporila diskrecionu odluku o privremenom puštanju na slobodu, strana koja je osporava mora pokazati da je pretresno veće načinilo "prepoznatljivu grešku".²² Žalbena veće će poništiti odluku pretresnog veća o privremenom puštanju na slobodu samo ukoliko utvrdi da je ona (1) zasnovana na netačnom tumačenju merodavnog prava; (2) zasnovana na flagrantno netačnom zaključku o činjenicama; ili da je (3) u toj meri nepravična ili nerazumna da predstavlja zloupotrebu diskrecionog ovlašćenja pretresnog veća.²³ Žalbena veće će takođe razmotriti da li je pretresno veće pridalo težinu spoljnim ili irelevantnim faktorima ili pak prilikom donošenja svoje odluke nije pridalo težinu ili dovoljnu težinu relevantnim faktorima.²⁴

III. ZAHTEVI NA OSNOVU PRAVILA 115 PRAVILNIKA

A. Merodavno pravo

5. Na osnovu pravila 115 Pravilnika, strana u postupku može Žalbenom veću podneti zahtev za izvođenje dodatnih dokaza. Žalbena veće stoji na stanovištu da pravilo 115 važi ne samo za žalbe na presudu nego i za interlokutorne žalbe, uključujući interlokutorne žalbe na odluku o privremenom puštanju na slobodu.²⁵

protiv Milana Milutinovića i drugih., predmet br. IT-05-87-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na odbijanje privremenog puštanja na slobodu tokom zimske pauze, 14. decembar 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milutinović*), par. 3.

²¹ *Vidi npr.* Odluku u vezi s Borovčaninom, par. 5; Odluku u predmetu *Milutinović*, par. 3.

²² *Vidi npr.* Odluku u vezi s Borovčaninom, par. 6; Odluku u predmetu *Milutinović*, par. 3.

²³ *Vidi npr.* Odluku u vezi s Borovčaninom, par. 6; Odluku u predmetu *Milutinović*, par. 3.

²⁴ *Vidi npr.* *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-99-37-AR73, IT-01-50-AR73 i IT-01-51-AR73, Obrazloženje odluke po interlokutornoj žalbi tužioca na odbijanje zahteva za spajanje postupka, 18. april 2002. par. 5; *Tužilac protiv Miloševića*, predmet br. IT-02-54-AR73.7, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog veća o dodeli branioca, 1. novembar 2004, par. 10; Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 6, fusnota 10; *Tužilac protiv Zdravka Tolimira i drugih*, predmet br. IT-04-80-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluke Pretresnog vijeća kojima se odobrava privremeno puštanje na slobodu, 19. oktobar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Tolimir*), par. 4; Odluka u vezi s Brahimajem, par. 5; *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-AR73.1, Odluka po interlokutornoj žalbi Rasima Delića na usmenu odluku Pretresnog vijeća o prihvatanju dokaznih predmeta br. 1316 i 1317, 15. april 2008, par. 6.

²⁵ *Vidi Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR.65.1 i IT-03-69-AR65.2, Odluka po molbi tužilaštva da na osnovu pravila 115 predoči dodatne dokaze u vezi sa žalbom protiv privremenog puštanja na slobodu, 11. novembar 2004. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Stanišić* od 11. novembra 2004), par. 4-7. *Vidi takođe Tužilac protiv Vinka Pandurevića i Milorada Trbića*, predmet br. IT-

Prevod

6. Da bi dodatni dokazi bili prihvatljivi na osnovu pravila 115, strana koja podnosi zahtev mora pokazati da dotični dokazi: (1) nisu bili dostupni tokom postupka pred pretresnim većem i da nisu mogli biti otkriveni primenom dužne revnosti; (2) da su relevantni za neko bitno pitanje; (3) da su verodostojni; i (4) da su mogli biti odlučujući faktor prilikom donošenja odluke na suđenju.²⁶ Strana koja podnosi zahtev mora takođe precizno navesti konkretan zaključak pretresnog veća o činjenicama na koji se odnose dodatni dokazi²⁷ i sa dovoljno jasnosti precizirati uticaj koji su dotični dokazi mogli imati na odluku pretresnog veća.²⁸ Strana koja to ne učini snosi rizik da dotični dokazi budu odbačeni bez detaljnog razmatranja.²⁹

7. Dokazi su relevantni ako se odnose na zaključke koji su relevantni za odluku pretresnog veća, u smislu da su ti zaključci bili ključni ili značajni za donošenje odluke.³⁰ Dokazi su verodostojni ako se pokaže da im je razumno moguće poverovati ili se u njih pouzdati.³¹ Zaključak da je neki dokaz verodostojan ne kazuje ništa o težini koja će biti pridata tom dokazu.³² Dokazi su mogli biti odlučujući faktor prilikom donošenja odluke pretresnog veća ako su mogli uticati na izreku odluke, to jest, ako mogu pokazati da je odluka neutemeljena.³³ Neka odluka će se smatrati neutemeljenom ukoliko Žalbeno veće utvrdi da je izreka pretresnog veća mogla biti drugačija da su bili prihvaćeni dotični novi dokazi.³⁴

05-86-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća kojom se Vinku Pandureviću odbija molba za privremeno puštanje na slobodu, 3. oktobar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Pandurevićem od 3. oktobra 2005), par. 15; *Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-AR65.2, Odluka po zahtevu Lahija Brahimaja za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115, 3. mart 2006. (dalje u tekstu: Odluka od 3. marta 2006. u predmetu *Haradinaj*), par. 9; *Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-AR65.1, Poverljiva odluka po zahtevu tužioca za izvođenje dodatnih dokaza u vezi sa žalbom na odluku o ponovnoj proceni, 10. mart 2006 (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Haradinaj* od 10. marta 2006.), par. 11.

²⁶ Pravilo 115(B). *Vidi takođe* *Tužilac protiv Tihomira Blaškića*, predmet br. IT-95-14-A, Odluka o dokazima, 31. oktobar 2003. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Blaškić* od 31. oktobra 2003), str. 3; Odluka u predmetu *Stanišić* od 11. novembra 2004, par. 8; Odluka u predmetu *Haradinaj* od 3. marta 2006, par. 10-11; Odluka u predmetu *Haradinaj* od 10. marta 2006, par. 12 i 14.

²⁷ Pravilo 115(A). *Vidi takođe* Odluku u predmetu *Haradinaj* od 10. marta 2006, par. 13.

²⁸ *Vidi Tužilac protiv Zorana Kupreškića i drugih*, predmet br. IT-95-16-A, Presuda, 23. oktobar 2001. (dalje u tekstu: Drugostepena presuda u predmetu *Kupreškić*), par. 69. *Vidi takođe* *Tužilac protiv Željka Mejakića i drugih*, predmet br. IT-02-65-AR11bis.1, Odluka po zajedničkom zahtjevu odbrane da se u spis uvrste dodatni dokazi na osnovu pravila 115 predočeni Žalbenom vijeću, 16. novembar 2005, par. 10.

²⁹ Drugostepena presuda u predmetu *Kupreškić*, par. 69.

³⁰ *Vidi* Odluku u predmetu *Haradinaj* od 3. marta 2006, par. 26. *Vidi takođe* Odluku u predmetu *Haradinaj* od 10. marta 2006, par. 15 i 95.

³¹ Odluka u predmetu *Haradinaj* od 10. marta 2006, par. 16.

³² Odluka u predmetu *Haradinaj* od 10. marta 2006, par. 16.

³³ Odluka u predmetu *Haradinaj* od 10. marta 2006, par. 17.

³⁴ Odluka u predmetu *Haradinaj* od 10. marta 2006, par. 17

Prevod

Prilikom odlučivanja o tome, Žalbeno veće razmatra nove dokaze u kontekstu dokaza izvedenih na pretresu i svih drugih dokaza koji su već prihvaćeni.³⁵

8. Ukoliko strana koja podnosi zahtev ne može pokazati da su dotični dokazi bili nedostupni na pretresu, Žalbeno veće može ipak prihvatiti te dokaze ukoliko strana koja podnosi zahtev pokaže da su oni, da su bili dostupni na pretresu, uticali na odluku, tako da bi njihovo izuzimanje dovelo do neostvarivanja pravde.³⁶

B. Diskusija

1. Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja

(a) Rezime dokaza

9. U Zahtevu na osnovu pravila 115 od 28. maja, tužilac traži prihvatanje dva dokumenta u prilog svojoj Žalbi i svom Odgovoru na Zahtev za ukidanje odgađanja, uključujući saopštenje za štampu srpske Vlade od 27. maja 2008. i novinski članak iz srpskog lista "Blic" od 28. maja 2008. (dalje u tekstu, zajedno: članci). U saopštenju za štampu navodi se da je Ministarstvo unutrašnjih poslova Srbije (dalje u tekstu: MUP) uhapsilo članove organizovane kriminalne grupe koja se sastoji od advokata, službenika MUP i lekara zbog primanja mita radi zaštite kriminalaca od krivičnog gonjenja.³⁷ Konkretno, u saopštenju za štampu se navodi, između ostalog, da su advokati podmićivali policijske službenike i lekare da daju lažne dokumente i medicinsku dokumentaciju kako bi olakšali puštanje na slobodu osumnjičenih ili sprečili podnošenje krivičnih prijava protiv njih.³⁸ U tom novinskom članku prenosi se saopštenje za štampu i precizira da su uhapšeni lekari bili sa Vojno-medicinske akademije u Beogradu (dalje u tekstu: Vojna bolnica).³⁹

³⁵ Vidi Odluku u predmetu *Blaškić* od 31. oktobra 2003, str. 3; Vidi takođe *Tužilac protiv Mladena Naletilića i Vinka Martinovića*, predmet br. IT-98-34-A, Odluka po objedinjenom zahtjevu Naletilića za izvođenje dodatnih dokaza, 20. oktobar 2004, par. 11; Odluku u predmetu *Haradinaj* od 10. marta 2006, par. 17.

³⁶ Vidi *Tužilac protiv Radislava Krstića*, predmet br. IT-98-33-A, Odluka po zahtjevima za prihvatanje dodatnih dokaza u žalbenom postupku, 5. avgust 2003, str. 4; Vidi takođe Odluku u predmetu *Blaškić* od 31. oktobra 2003, str. 3; Odluku u predmetu *Stanišić* od 11. novembra 2004, par. 8; Odluku u predmetu *Haradinaj* od 3. marta 2006, par. 11.

³⁷ Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja, par. 5 i Dodatak B.

³⁸ Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja, par. 5 i Dodatak B.

³⁹ Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja, par. 3-4 i Dodatak A. Žalbeno veće napominje da se u dotičniom članku pominje "Vojno-medicinska akademija", dok se u Zahtevu na osnovu pravila 115 pominju i "Vojno-

Prevod

(b) Argumenti strana u postupku

10. Tužilac napominje da je Pobjanom odlukom naloženo da se Stanišić privremeno pusti na slobodu u Vojnu bolnicu, a lekarima te bolnice naložilo da redovno podnose izveštaje o Stanišićevom zdravstvenom stanju, na kojima bi Pretresno veće zasnovalo svoju odluku o Stanišićevoj procesnoj sposobnosti.⁴⁰ Tužilac tvrdi da je režim praćenja, koji je Pretresno veće utvrdilo kao jedan od uslova za privremeno puštanje na slobodu, bio zasnovan na integritetu Vojne bolnice, kao i na visokom standardu nege koja bi tamo bila pružana Stanišiću, a da se u dotičnim člancima dovodi u pitanje pouzdanost procena koje je iznelo osoblje Vojne bolnice.⁴¹ Tužilac tvrdi da Pretresno veće, shodno tome, mora da sprovede dodatnu proveru po ovom pitanju kako bi se utvrdilo da Stanišićevo lečenje u Vojnoj bolnici "ne predstavlja pokušaj zaobilaženja međunarodne pravde".⁴² Tužilac takođe tvrdi da se informacije sadržane u člancima tiču Odeljka II(G) Žalbe i da one nisu bile predočene Pretresnom veću prilikom donošenja Pobjane odluke.⁴³

11. Stanišić u Odgovoru tvrdi da bi Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja trebalo odbiti na osnovu toga što u njemu sadržane informacije nisu relevantne ili verodostojne i da, shodno tome, ne bi uticale na izreku Pretresnog veća u Pobjanoj odluci.⁴⁴ Stanišić implicira da novinski članak nije verodostojan zbog toga što se u njemu sugerise da je Ministarstvo unutrašnjih poslova (dalje u tekstu: MUP) već neko vreme upoznato sa stanjem u Vojnoj bolnici, te da, prema tome, ukoliko je Vojna bolnica ili bilo ko relevantan za njegov predmet bio umešan u te incidente, srpska Vlada ne bi dala garancije Međunarodnom sudu.⁴⁵ Stanišić

medicinska akademija" i "Vojno-medicinska akademija" a u Pobjanoj odluci pominje se "Vojno-medicinska bolnica". *Vidi* Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja, par. 1-2 i Dodatak A. *Vidi takođe* Pobjanu odluku, par. 12. Prema shvatanju Žalbenog veća, ova različita imena odnose se na istu ustanovu.

⁴⁰ Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja, par. 1-2.

⁴¹ Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja, par. 2 i 6.

⁴² Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja, par. 6.

⁴³ Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja, par. 6-7. U Odeljku II(G) Žalbe tužilac tvrdi sledeće: "Pretresno veće je pogrešilo kada je odobrilo privremeno puštanje g. Stanišića na slobodu iz zdravstvenih razloga kada raspoloživi dokazi ukazuje na to (i) da je zdravstveno stanje g. Stanišića stabilno i da se postepeno poboljšava; i (ii) da će g. Stanišiću biti pružen bolji medicinski tretman ako ostane u pritvoru u Holandiji". *Vidi* Žalbu, str. 18.

⁴⁴ Odgovor u predmetu *Stanišić*, par. 50 i 56.

⁴⁵ Odgovor u predmetu *Stanišić*, par. 51.

Prevod

tvrdi da je novinski članak irelevantan zbog toga što ne sadrži dokaze o tome da je ijedan od advokata ili lekara povezanih s njegovim predmetom obuhvaćen istragom.⁴⁶

12. Tužilac u replici navodi da je, suprotno Stanišićevoj tvrdnji da se incidenti navedeni u člancima ne tiču njegovih lekara, prema najnovijim informacijama istraga još uvek u toku, da je do sada uhapšeno deset ljudi i da je nepoznat broj ljudi saslušan i lišen slobode.⁴⁷ Tužilac iznosi mišljenje da u tim okolnostima nije moguće garantovati da lekari koji su lečili ili će lečiti Stanišića nisu bili umešani.⁴⁸ U svetlu gorenavedenog, tužilac tvrdi da bi Pretresno veće, pre nego što Stanišića privremeno pusti na slobodu, trebalo da sprovede istragu o kvalitetu nege koja će mu biti pružana u Vojnoj bolnici.⁴⁹

(c) Diskusija

13. Žalbena veće napominje da je Pobjijana odluka doneta 26. maja 2008, dok su saopštenje za štampu srpske Vlade i novinski članak izdati 27. maja, odnosno 28. maja 2008.⁵⁰ Prema tome, Žalbena veće konstatuje da su informacije sadržane u člancima bile nedostupne Pretresnom veću prilikom donošenja Pobjijane odluke. Pored toga, budući da su se hapšenja navedena u člancima dogodila 27. maja 2008, jedan dan nako što je doneta Pobjijana odluka, Žalbena veće smatra da tužilac nije mogao primenom dužne revnosti ranije da pribavi predmetne informacije.

14. U vezi s tim da li su predmetni članci relevantni za neko bitno pitanje, Žalbena veće prihvata argument tužioca da je u Pobjijanoj odluci Pretresno veće svoju odluku da Stanišića privremeno pusti na slobodu u Beograd radi lečenja u Vojnoj bolnici zasnovalo na implicitnoj pretpostavci pouzdanosti i integriteta lekara koji rade u Vojnoj bolnici. U tom pogledu, Žalbena veće napominje da uslovi puštanja na slobodu koje je postavilo Pretresno veće sadrže nalog lekarima Vojne bolnice koji će lečiti Stanišića da, između ostalog, dostavljaju Pretresnom veću redovne izveštaje o Stanišićevom zdravstvenom stanju i da, ako bude primljen u bolnicu, obaveste Pretresno veće o tome kada budu smatrali da se on o dovoljno

⁴⁶ Odgovor u predmetu *Stanišić*, par. 52-54.

⁴⁷ Konsolidovana replika tužioca, par. 45. Žalbena veće napominje da tužilac nije dostavio zasebnu repliku na Stanišićev odgovor, ali da se on ovim argumentom pozabavio u svojoj Konsolidovanoj replici na Žalbu.

⁴⁸ Konsolidovana replika tužioca, par. 45.

⁴⁹ Konsolidovana replika tužioca, str. 17.

⁵⁰ *Vidi* Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja, Dodatak A i Dodatak B.

Prevod

oporavio da bi mogao da ode.⁵¹ U svetlu gorenavedenog, Žalbno veće zaključuje da pretpostavka Pretresnog veća u vezi s pouzdanošću i integritetom osoblja Vojne bolnice predstavlja zaključak bitan za Pobjianu odluku. Međutim, Žalbno veće napominje da predmetni članci ne pokazuju da je bilo koji od Stanišićevih lekara ili advokata obuhvaćen istragom. S obzirom na odsustvo dokaza koji se direktno odnose na Stanišića, njegove lekare ili advokate, Žalbno veće konstatuje da predmetni članci nisu relevantni za taj bitan zaključak i da su, stoga, neprihvatljivi u smislu pravila 115.

2. Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna

(a) Rezime dokaza

15. U Zahtevu na osnovu pravila 115 od 4. juna, tužilac traži uvrštavanje u spis poverljivog izveštaja lekara o Stanišićevom zdravstvenom stanju od 2. juna 2008. (dalje u tekstu: Izveštaj lekara od 2. juna), koji je sačinio dr Paulus Falke, lekar u Pritvorskoj jedinici Ujedinjenih nacija (dalje u tekstu: PJUN).⁵²

(b) Argumenti strana u postupku

16. Tužilac primećuje da Stanišićevo zdravstveno stanje predstavlja pitanje koje zauzima centralno mesto u Žalbi.⁵³ Tužilac tvrdi da se Izveštaj lekara od 2. juna, kao i članci priloženi Zahtevu na osnovu pravila 115 od 28. maja konkretno tiču Odeljka II(G) Žalbe.⁵⁴ Tužilac tvrdi da se u Izveštaju lekara od 2. juna ne navodi da je Stanišićev život u opasnosti, da dr Falke u Izveštaju preporučuje da Stanišića leči "multidisciplinarni tim lekara u nekoj zdravstvenoj ustanovi" i da je takav tretman dostupan u mnogim bolnicama u Holandiji, uključujući *Pieter Baan Centrum* u Utrehtu.⁵⁵ Tužilac zaključuje da bi Žalbenom veće trebalo dati priliku da razmotri te informacije kada bude raspravljalo po Žalbi.⁵⁶

⁵¹ Pobjiana odluka, par. 68(2).

⁵² Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, par. 2 i *poverljivi Dodatak A*.

⁵³ Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, par. 1.

⁵⁴ Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, par. 4.

⁵⁵ Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, par. 2.

⁵⁶ Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, par. 3.

Prevod

17. Stanišić u svom Odgovoru navodi da se ne protivi prihvatanju Izveštaja lekara od 2. juna.⁵⁷ Međutim, Stanišić osporava tužiočevo tumačenje medicinskih informacija koje su u njemu sadržane.⁵⁸ Stanišić tvrdi da Izveštaj lekara od 2. juna ukazuje na to da je njegovo zdravstveno stanje veoma ozbiljno, iznoseći mišljenje da, kada to ne bi bio slučaj, lekarski tim PJUN ne bi isticao "*potrebu da g. Stanišića leči multidisciplinarni tim lekara u nekoj zdravstvenoj ustanovi*".⁵⁹ Stanišić tvrdi da, suprotno tužiočevoj tvrdnji, uslovi za ovo ne postoje u mnogim bolnicama širom Holandije uključujući *Pieter Baan Centrum*.⁶⁰

(c) Diskusija

18. Žalbeno veće primećuje da je Izveštaj lekara od 2. juna izdat sedam dana posle datuma donošenja Pobjijane odluke. Žalbeno veće u skladu s tim konstatuje da je ovaj dokaz bio nedostupan tokom postupka pred Pretresnim većem i da ga tužilac ne bi mogao otkriti primenom dužne revnosti.

19. Kada je reč o relevantnosti Izveštaja lekara od 2. juna, Žalbeno veće napominje da zaključak Pretresnog veća da Stanišićevo zdravstveno stanje "značajan i relevantan faktor, koji ide u prilog odobravanju privremenog puštanja na slobodu".⁶¹ Žalbeno veće napominje da je Pretresno veće svoju procenu Stanišićevog zdravstvenog stanja zasnovalo da "stavovi[ma] i mišljenji[ma] koje su dr Falke i dr Petrović izneli u svojim izveštajima", koji ukazuju na to da je "Stanišić teško bolestan".⁶² U svetlu gorenavedenog, Žalbeno veće konstatuje da se Izveštaj lekara od 2. juna koji je podneo dr Falke, a koji sadrži ažurirane informacije o Stanišićevom zdravstvenom stanju odnosi na jedan zaključak koji je bio bitan za Pobjijanu odluku i koji, stoga, zadovoljava kriterijum relevantnosti. Žalbeno veće takođe napominje da verodostojnost Izveštaja lekara od 2. juna nije sporna i konstatuje da se tom izveštaju, budući da je je podneo lekar PJUN-a, razumno može verovati ili se u njega pouzdati.

20. Pošto je utvrđeno da je Izveštaj lekara od 2. juna bio nedostupan na suđenju i da je on i relevantan i verodostojan, ostaje pitanje da li bi on mogao da utiče na Pobjijanu odluku tako da

⁵⁷ Stanišićev odgovor na Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, par. 3.

⁵⁸ Stanišićev odgovor na Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, par. 3.

⁵⁹ Stanišićev odgovor na Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, par. 4 (naglasak u originalu).

⁶⁰ Stanišićev odgovor na Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, par. 6-7.

⁶¹ Pobjijana odluka, par. 60 i 65.

⁶² Pobjijana odluka, par. 60.

Prevod

postoji realna mogućnost da bi odluka Pretresnog veća mogla biti drugačija da mu je bio predložen i ovaj novi dokaz. Žalbeno veće podseća da, prilikom donošenja ove odluke, mora da razmotri Izveštaj lekara od 2. juna u kontekstu dokaza predloženih Pretresnom veću. Prema tome, Žalbeno veće napominje da je, kako je gore naznačeno, prilikom utvrđivanja da Stanišićovo zdravstveno stanje govori u prilog privremenom puštanju na slobodu, Pretresno veće uzelo u obzir lekarske izveštaje koje su 20. maja 2008. podneli dr Falke i dr Petrović.⁶³ Pretresno veće je naročito uzelo u obzir opservacije dr Petrović da "misli[] da bi se sa sigurnošću moglo reći da neće preživeti ", i da "[m]isli[] da smo učinili sve moguće što je u našim moćima, ali u ovom slučaju naša eksperiza jednostavno nije dovoljna".⁶⁴ Pretresno veće je takođe uzelo u obzir opservaciju dr Falkea da je dr Petrović "došla do stadijuma kad više nije u stanju da leči g. Stanišića bez pomoći multidisciplinarnog tima u nekoj zdravstvenoj ustanovi", kao i njegovu izjavu da mišljenje dr Petrović u ovom pogledu smatra značajnim.⁶⁵

21. Žalbeno veće smatra da nove informacije sadržane u Izveštaju lekara od 2. juna, kada se uporede sa medicinskim informacijama koje su bile predložene Pretresnom veću u vreme donošenja Pobjijane odluke, ne ukazuju ni na kakvu suštinsku promenu u Stanišićevom zdravstvenom stanju.⁶⁶ Žalbeno veće takođe primećuje da dr Falke u svom Izveštaju lekara od 2. juna ponavlja stav koji je dr Petrović izrazila u svom Izveštaju lekara podnetom 20. maja 2008. - odnosno to da Stanišićovo zdravstveno stanje "potkrepljuje tvrdnju o potrebi da g. Stanišića leči multidisciplinarni tim u nekoj zdravstvenoj ustanovi".⁶⁷ S obzirom na sličnost između informacija sadržanih u Izveštaju lekara od 2. juna i informacija sadržanih u izveštajima lekara koja je Pretresno veće, prethodno uzelo u obzir Žalbeno veće se nije uverilo da bi Izveštaj lekara od 2. juna mogao da utiče na Pobjijanu odluku. Shodno tome, Žalbeno veće konstatuje da su dokazi sadržani u Zahtevu na osnovu pravila 115 od 4. juna neprihvatljivi kao potkrepa Žalbe tužioca.

⁶³ Pobjijana odluka, par. 59.

⁶⁴ Pobjijana odluka, par. 59.

⁶⁵ Pobjijana odluka, par. 59.

⁶⁶ *Vidi* Pobjijanu odluku, par. 59-60. *Vidi takođe* Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, *Poverljivi dodatak A*.

⁶⁷ *Vidi* Pobjijanu odluku, par. 59. *Vidi takođe* Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, *Poverljivi dodatak A*.

3. Zahtev na osnovu pravila 115 od 11. juna

(a) Rezime dokaza

22. U svom Zahtevu na osnovu pravila 115 od 11. juna Simatović traži da se, u prilog njegovom Odgovoru na Žalbu, prihvati dodatna činjenica da je Stojan Župljanin (dalje u tekstu: Župljanin) uhapšen u Srbiji 11. juna 2008.⁶⁸

(b) Argumenti strana u postupku

23. Simatović podseća na tvrdnju u svom Odgovoru da saradnja Srbije s Međunarodnim sudom pokazuje pouzdanost garancija srpske Vlade.⁶⁹ Simatović navodi da Župljaninovo nedavno hapšenje predstavlja dodatan uverljiv dokaz o toj saradnji.⁷⁰ Tužilac u Odgovoru tvrdi da se ne protivi tome da Žalbeno veće uzme u obzir Župljaninovo hapšenje, ali napominje, između ostalog, da su tri srpska begunca još uvek na slobodi, što predstavlja razlog za ozbiljnu zabrinutost.⁷¹

(c) Diskusija

24. Žalbeno veće primećuje da je Župljanin uhapšen 11. juna 2008, odnosno posle datuma donošenja Pobjijane odluke. Žalbeno veće, shodno tome, zaključuje da su dodatni dokazi podneti u prilog Zahtevu na osnovu pravila 115 od 11. juna bili nedostupni tokom postupka pred Pretresnim većem i da ih Simatović nije mogao otkriti primenom dužne revnosti.

25. U vezi s kriterijumom relevantnosti Žalbeno veće primećuje da je Pretresno veće, prilikom odlučivanja da odobri Simatovićevo privremeno puštanje na slobodu, razmotrilo, između ostalog, pouzdanost garancija koje je ponudila srpska Vlada.⁷² Pretresno veće je odbacilo kao spekulativnu tvrdnju tužioca da, s obzirom na trenutnu političku nestabilnost u Srbiji, nema nikakvih garancija da će nova srpska Vlada sarađivati s Međunarodnim sudom i

⁶⁸ Zahtev na osnovu pravila 115 od 11. juna, par. 4-5. Žalbeno veće primećuje da Stanišić pogrešno navodi da je Stanišić uhapšen "danas, 11. maja 2008.", a ne 11. juna 2008, što je tačan datum hapšenja. *Vidi* Zahtev na osnovu pravila 115 od 11. juna, par. 4.

⁶⁹ Zahtev na osnovu pravila 115 od 11. juna, par. 2.

⁷⁰ Zahtev na osnovu pravila 115 od 11. juna, par. 4.

⁷¹ Odgovor tužioca na Zahtev na osnovu pravila 115 od 11. juna, par. 2.

⁷² Pobjijana odluka, par. 44-45.

Prevod

predati optuženog Međunarodnom sudu radi suđenja.⁷³ Pretresno veće je konstatovalo da se uverilo da će srpska Vlada ispoštovati sopstvene garancije⁷⁴ i da, između ostalog, "uzevši u obzir garancije Republike Srbije u kojima se njena vlada obavezala da će uhapsiti optuženog u slučaju da prekrši bilo koji od uslova privremenog puštanja na slobodu" nijedan od optuženih neće predstavljati opasnost po žrtve i svedoke ukoliko bude privremeno pušten na slobodu.⁷⁵ Žalbena veće, shodno tome, konstatuje da je to što se Pretresno veće uverilo u pouzdanost garancija koje je ponudila srpska Vlada bitno uticalo na njegovu odluku da Simatovića privremeno pusti na slobodu. Žalbena veće zaključuje da bi se činjenica da je srpska Vlada uhapsila Župljanina mogla protumačiti kao naznaka spremnosti srpske Vlade na saradnju sa Međunarodnim sudom, te da se ona stoga tiče ovog bitnog zaključka. Međutim, Žalbena veće napominje da Simatović traži prihvatanje činjenice da Župljaninovo hapšenje predstavlja dodatni uverljiv dokaz o spremnosti Srbije da saraduje s Međunarodnim sudom bez izvođenja ikakvih dokaza u prilog ovoj tvrdnji - to jest, od Žalbenog veća se traži da činjenicu hapšenja protumači kao *prima facie* potkrepu tvrdnje o naznaci spremnosti srpskih vlasti da saraduju. Žalbena veće smatra da bi, iako sama tvrdnja o ovoj činjenici ne predstavlja dokaz o njenom postojanju, ukoliko bi prihvatilo Simatovićevu ocenu te činjenice, ona zadovoljila kriterijum relevantnosti i moglo bi joj se poverovati ili se u nju pouzdati. U ovom pogledu, Žalbena veće napominje da tužilac ne osporava njenu verodostojnost ili ocenu njene relevantnosti koju je ponudila odbrana.

26. Prelazeći na pitanje da li su dokazi o Župljaninovom hapšenju mogli uticati na Pobjianu odluku, Žalbena veće podseća da se Pretresno veće, kako je gore naznačeno, uverilo u pouzdanost garancija koje je dala Srbija i delimično se oslonilo na njih kada je odlučilo da Simatovića privremeno pusti na slobodu. Budući da je Pretresno veće po ovom pitanju već odlučilo u Simatovićevu korist, Žalbena veće konstatuje da ovaj dodatni dokaz ne bi mogao uticati da Pobjianu odluku i da je, kao takav, neprihvatljiv kao dodatni dokaz na osnovu pravila 115 Pravilnika.

⁷³ Pobjijana odluka, par. 19 i 45.

⁷⁴ Pobjijana odluka, par. 45.

⁷⁵ Pobjijana odluka, par. 54 i 57.

4. Zahtev na osnovu pravila 115 od 19. juna

(a) Rezime dokaza

27. U svom Zahtevu na osnovu pravila 115 od 19. juna Stanišić traži uvrštavanje u spis dodatnog poverljivog Izveštaja lekara od 16. juna 2008. (dalje u tekstu: Izveštaj od 16. juna), u kom dr Falke iznosi ažurirane informacije o Stanišićevom zdravstvenom stanju.⁷⁶

(b) Argumenti strana u postupku

28. Stanišić primećuje da njegovo zdravstveno stanje zauzima centralno mesto kada je reč o pitanjima pokrenutim u Žalbi i navodi da se Izveštaj lekara od 16. juna konkretno odnosi na paragrafe od 58 do 61 i paragraf 65 Pobjijane odluke, u kojima je Pretresno veće konstatovalo da Stanišićevo zdravstveno stanje govori u prilog privremenom puštanju na slobodu.⁷⁷ Stanišić iznosi mišljenje da bi Žalbenom veću trebalo omogućiti da, prilikom odlučivanja po Žalbi, uzme u obzir sve izveštaje lekara i najnovije informacije.⁷⁸

(c) Diskusija

29. Žalbeno veće napominje da se Izveštaj lekara od 16. juna odnosi na Stanišićevo zdravstveno stanje 21 dan posle donošenja Pobjijane odluke. U skladu s tim, Žalbeno veće konstatuje da u njemu sadržani dokazi nisu bili dostupni tokom postupka pred Pretresnim većem i da ih Stanišić nije mogao otkriti primenom dužne revnosti. Žalbeno veće dalje konstatuje da je Izveštaj lekara od 16. juna i relevantan i verodostojan iz istih razloga koji su gore navedeni u vezi s Izveštajem lekara od 2. juna.⁷⁹

30. Kada je reč o tome da li bi Izveštaj lekara od 16. juna mogao uticati na Pobjijanu odluku, Žalbeno veće podseća da je Pretresno veće u Pobjijanoj odluci konstatovalo da su lekarski izveštaji koje su podneli dr Falke i dr Petrović ukazali na to da je Stanišić teško bolestan što je potkrepilo njegove argumente za privremeno puštanje na slobodu.⁸⁰ Žalbeno veće napominje da Stanišić traži prihvatanje Izveštaja lekara od 16. juna kao dodatnog dokaza

⁷⁶ Zahtev na osnovu pravila 115 od 19. juna, str. 2-3.

⁷⁷ Zahtev na osnovu pravila 115 od 19. juna, par. 1 i 3.

⁷⁸ Zahtev na osnovu pravila 115 od 19. juna, par. 3.

⁷⁹ *Vidi par. 22 supra.*

⁸⁰ Pobjijana odluka, par. 60.

Prevod

u vezi s njegovim zdravstvenim stanjem. Međutim, budući da je Pretresno veće u ovom pogledu već odlučilo u Stanišićevu korist kada je odobrilo njegov zahtev za privremeno puštanje na slobodu i uzimajući u obzir da Izveštaj lekara od 16. juna, kada se upoređi sa dokazima predloženim Pretresnom veću, ne ukazuje ni na kakvu suštinsku promenu Stanišićevog zdravstvenog stanja, Žalbeno veće konstatuje da u njemu sadržani dokazi ne bi mogli uticati na Pobjianu odluku, te je stoga neprihvatljiv.

5. Zahtev na osnovu pravila 115 od 20. juna

(a) Rezime dokaza

31. U svom Zahtevu na osnovu pravila 115 od 20. juna, Stanišić traži prihvatanje dodatnih garancija Vlade Crne Gore, uključujući dopis iz Uprave policije, [REDACTED].⁸¹

(b) Argumenti strana u postupku

32. Stanišić tvrdi da bi, čak i da Pretresno veće u Pobjianoj odluci nije konkretno odlučilo o Stanišićevom privremenom puštanju na slobodu u Crnu Goru, ovu dodatnu garanciju Vlade i Policijske uprave Crne Gore trebalo predložiti Žalbenom veću kako bi mu pomogla da odobri Stanišićevo privremeno puštanje na slobodu iz zdravstvenih razloga.⁸² Stanišić dalje tvrdi da se ovaj novi dokaz konkretno tiče činjeničnog zaključka Pretresnog veća u paragrafu 64 Pobjijane odluke, u kom je Pretresno veće konstatovalo da će Stanišićev zahtev za dodatno lečenje u zavodu u Igalu u Crnoj Gori biti razmotren ako i kada se takvo lečenje bude činilo neophodnim.⁸³

(c) Diskusija

33. Žalbeno veće ne smatra potrebnim da odlučuje o tome da li su dodatne garancije Vlade i Policijske uprave Crne Gore bile nedostupne na suđenju, odnosno da li su one relevantne i verodostojne, budući da smatra da one nisu mogle uticati na Pobjianu odluku. Kako napominje Stanišić, Pretresno veće je odbilo da razmotri Stanišićev zahtev za dodatno lečenje u Crnoj

⁸¹ Zahtev na osnovu pravila 115 od 20. juna, par. 2 i 4.

⁸² Zahtev na osnovu pravila 115 od 20. juna, par. 3.

⁸³ Zahtev na osnovu pravila 115 od 20. juna, par. 3.

Prevod

Gori dok se ne bude činilo da je takvo dodatno lečenje neophodno.⁸⁴ Shodno tome, Žalbeno veće konstatuje da su predmetni dokazi sadržani u Zahtevu na osnovu pravila 115 od 20. juna neprihvatljivi.

IV. ŽALBA PROTIV PRIVREMENOG PUŠTANJA NA SLOBODU

A. Merodavno pravo

34. Na osnovu pravila 65(A) Pravilnika, optuženi, nakon što je pritvoren, ne može biti privremeno pušten na slobodu izuzev po nalogu sudskog veća. Shodno pravilu 65(B) Pravilnika, veće može odobriti privremeno puštanje na slobodu samo ako se uveri da će se optuženi, ako bude pušten na slobodu, pojaviti na suđenju i da neće predstavljati opasnost ni po jednu žrtvu, svedoka ili neko drugo lice, i to nakon što zemlji domaćinu i državi u koju optuženi traži da bude pušten pruži priliku da se izjasne.⁸⁵

35. Prilikom odlučivanja o tome da li su uslovi iz pravila 65(B) Pravilika ispunjeni, pretresno veće mora uzeti u obzir sve relevantne faktore za koje bi se od razumnog pretresnog veća očekivalo da ih pre donošenja odluke uzme u obzir. Ono zatim mora pružiti obrazloženo mišljenje u kom će naznačiti svoj stav o ovim relevantnim faktorima.⁸⁶ Koji su to relevantni faktori, kao i to koju im težinu treba pridati, zavisi od konkretnih okolnosti svakog slučaja.⁸⁷ Ovo zbog toga što odluke po zahtevima za privremeno puštanje na slobodu sadrže mnoštvo činjenica, a slučajevi se razmatraju na individualnoj osnovi u svetlu konkretnih okolnosti svakog pojedinog optuženog.⁸⁸ Pretresno veće je dužno da ove okolnosti proceni ne samo onako kako postoje u vreme donošenja odluke o privremenom puštanju na slobodu nego i, koliko je to moguće predvideti, u vreme očekivanog povratka optuženog na Međunarodni sud.⁸⁹

⁸⁴ Pobjijana odluka, par. 64.

⁸⁵ *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.8, Odluka po "Žalbi tužioca na odluku po zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu od 31. marta 2008", 21. april 2008. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Petkovićem), par. 7.

⁸⁶ *Ibid.*, par. 10.

⁸⁷ Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 6-8.

⁸⁸ *Tužilac protiv Bošković i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi na Odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija Zahtjev Johana Tarčulovskog za privremeno puštanje na slobodu, 4. oktobar 2005, par. 7.

⁸⁹ Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 8.

Prevod

B. Diskusija

36. Tužilac navodi da je Pretresno veće, prilikom davanja odobrenja za privremeno puštanje optuženih na slobodu, načinilo prepoznatljive greške po tri osnova, uključujući sledeće: (i) kada je zaključilo da se ovaj predmet nalazi u pretpretresnoj, a ne pretresnoj fazi;⁹⁰ (ii) kada je zaključilo, na osnovu garancija srpske Vlade, da će se optuženi pojaviti na suđenju ukoliko bude privremeno pušten na slobodu⁹¹ i, ili alternativno, kada nije održalo raspravu radi razmatranja pouzdanosti tih garancija;⁹² i (iii) kada je zaključilo da nijedan od optuženih neće predstavljati opasnost po žrtve, svedoke ili druga lica.⁹³ Konkretno kada je reč o Stanišiću, tužilac tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo po još dva glavna osnova, uključujući sledeće: (i) kada je zaključilo da je Stanišićevo privremeno puštanje na slobodu opravdano iz medicinskih razloga;⁹⁴ i (ii) kada je propustilo da obezbedi najbolje moguće uslove za procenu Stanišićevog zdravstvenog stanja.⁹⁵ Tužilac, shodno tome, traži od Žalbenog veća da ukine Pobjianu odluku i da osmisli najefikasniji način za Stanišićevo lečenje u Holandiji.⁹⁶ Alternativno, tužilac traži od Žalbenog veća da predmet vrati Žalbenom veću radi održavanja rasprave o pouzdanosti garancija srpske Vlade i izveštaja Stanišićevog sadašnjeg psihijatra, dr Petrović.⁹⁷

37. U svojim Odgovorima, i Stanišić i Simatović tvrde da tužilac nije pokazao da je Pretresno veće pogrešilo u Pobjianoj odluci i traže od Žalbenog veća da Žalbu u celosti odbaci.⁹⁸ Simatović dalje tvrdi da je, u skladu sa Pravilnikom i pratećim uputstvima, Žalbu trebalo podneti najkasnije do 16:00 časova 27. maja 2008.⁹⁹ On tvrdi da Žalba nije podneta blagovremeno budući da je primljena 27. maja 2008. u 23:36 časova, a distribuirana 28. maja 2008. u 11:46 časova.¹⁰⁰

⁹⁰ Žalba, par. 6 i 13-20.

⁹¹ Žalba, par. 6 i 31-44.

⁹² Žalba, par. 6 i 45-47.

⁹³ Žalba, par. 6 i 24-30.

⁹⁴ Žalba, par. 6 i 47-93.

⁹⁵ Žalba, par. 6 i 90-96.

⁹⁶ Žalba, par. 99.

⁹⁷ Žalba, par. 66-69 i 99.

⁹⁸ Stanišićev odgovor, par. 4 i 57; Simatovićev odgovor, par. 5 i 18.

⁹⁹ Simatovićev odgovor, par. 4.

¹⁰⁰ Simatovićev odgovor, par. 4.

Prevod

38. Tužilac u Replici tvrdi da u Odgovorima Stanišića i Simatovića nije obrađeno više tužiočevih žalbenih osnova i tvrdi da se osnovi koji nisu osporeni stoga mogu smatrati nespornim.¹⁰¹ Tužilac dalje tvrdi da protivargumenti koje su izneli Stanišić i Simatović nisu ubedljivi.¹⁰²

1. Zahtevi za prekoračenje dopuštenog broja reči

39. Žalba, koja sadrži 10.349 reči, premašuje dužinu od 9.000 reči koja je dopuštena za žalbene podneske po interlokutornim žalbama.¹⁰³ Pored toga, Konsolidovana replika tužioca, koja sadrži 6.233 reči, premašuje dužinu od 3.000 reči koja je dopuštena za replike po interlokutornim žalbama.¹⁰⁴ Tužilac traži odobrenje da prekorači dopušteni broj reči u oba podneska kako bi u potpunosti informisao Žalbno veće o svom stavu u vezi sa složenim pitanjima za koja smatra da su od fundamentalnog značaja za dalji postupak.¹⁰⁵ Žalbno veće smatra da okolnosti ovog predmeta opravdavaju davanje detaljnog obrazloženja u vezi sa Stanišićevim zdravstvenim stanjem. Na ovoj osnovi i s obzirom na to da je traženo produženje prilično minorno u ukupnom kontekstu Žalbe, Žalbno veće odobrava oba zahteva tužioca.

2. Blagovremenost Žalbe

40. Žalbno veće napominje da, na osnovu pravila 65(F) Pravilnika, kada pretresno veće odobri odgađanje izvršenja svoje odluke za privremeno puštanje na slobodu nekog optuženog, tužilac mora dostaviti eventualnu žalbu najkasnije jedan dan posle donošenja te odluke. Žalbno veće dalje napominje da je, na osnovu člana 25 Uputstva Sekretarijata,¹⁰⁶ iako radno vreme pisarnice Međunarodnog suda od 09:00 do 16:00 časova, od ponedeljka do petka, pristup elektronskom sistemu za zavodjenje dokumenata u svrhu njihovog podnošenja je ipak otvoren 24 časa dnevno, sedam dana nedeljno, i strane u postupku koje nisu u mogućnosti da dostave neki podnesak pre kraja radnog vremena mogu dotični dokument podneti do 24:00

¹⁰¹ Konsolidovana replika tužioca, par. 7.

¹⁰² Konsolidovana replika tužioca, par. 13.

¹⁰³ Vidi Uputstvo o dužini podnesaka i zahteva, IT/184/Rev.2, 16. septembar 2005. (dalje u tekstu: Uputstvo o dužini podnesaka i zahteva), odeljak I(C)(2)(1) (koji predviđa da žalbeni podnesak po interlokutornoj žalbi ne sme biti duži od 9.000 reči).

¹⁰⁴ Uputstvo o dužini podnesaka i zahteva, odeljak I(C)(2)(3) (koji predviđa da replika po interlokutornoj žalbi ne sme biti duža od 3.000 reči).

¹⁰⁵ Žalba, par. 97-99; Konsolidovana replika tužioca, par. 51-53.

¹⁰⁶ Uputstvo za rad Službe za organizaciju i podršku rada sudnica, Odsek za podršku rada veća Sekretarijata, IT/121/REV/1, 15. maj 2007. (dalje u tekstu: Uputstvo Sekretarijata).

Prevod

časa i tako ispoštovati rok za podnošenje tog dana.¹⁰⁷ Žalbena veće napominje da se, budući da je Žalba podneta u 23:36 časova 27. maja 2008, na osnovu člana 25(3) Uputstva Sekretarijata, smatra da je valjano podneta 27. maja 2008, bez obzira na to što je dostavljena van radnog vremena. Žalbena veće dalje napominje da je Žalba podneta jedan dan posle donošenja Pobjijane odluke, u skladu s pravilom 65(F) Pravilnika. Shodno tome, Žalbena veće konstatuje da je Žalba podneta blagovremeno.

3. Sadašnja faza postupka

41. U prvom osnovu Žalbe tužilac navodi da je Pretresno veće načinilo prepoznatljivu grešku kada je zaključilo da je ovaj predmet vraćen u pretpretresnu fazu postupka.¹⁰⁸ Nasuprot tome, tužilac tvrdi da je Žalbena veće samo odložilo postupak i da nema nikakvog pravnog osnova za poništenje dela postupka koji je do sada održan.¹⁰⁹ Tužilac takođe traži od Žalbenog veća da razjasni trenutno proceduralno stanje u ovom predmetu.¹¹⁰

42. Stanišić navodi da je Žalbena veće svoju odluku da odgodi postupak zasnovalo na kršenju fundamentalnog prava optuženih na prisustvo suđenju čime se nužno poništava do sada održani pretresni postupak, a predmet vraća u pretpretresnu fazu.¹¹¹ Simatović navodi da odluka Pretresnog veća o tome da se ovaj predmet sada nalazi u pretpretresnoj fazi jeste u skladu sa Odlukom o odgađanju i da su, u svakom slučaju, tužiočevi argumenti po ovom žalbenom osnovu irelevantni kada se uzmu u obzir nadležnosti Pretresnog veća u pretpretresnoj i pretresnoj fazi postupka u skladu s pravilom 65 Pravilnika.¹¹²

43. Žalbena veće napominje da je Žalbena veće Odlukom o odgađanju odložilo pretresni postupak u ovom predmetu za najmanje tri meseca sa ciljem ponovnog započinjanja postupka čim Stanišićevo zdravstveno stanje omogući njegovo efektivno učešće.¹¹³ Žalbena veće je takođe naložilo Pretresnom veću da, pre donošenja odluke o ponovnom početku suđenja, proceni Stanišićevo zdravstveno stanje.¹¹⁴ Žalbena veće smatra da je u okviru diskrecionog

¹⁰⁷ Uputstvo Sekretarijata, 25(1) i (3).

¹⁰⁸ Žalba, par. 6 i 13-20.

¹⁰⁹ Žalba, par. 16 i 20.

¹¹⁰ Žalba, par. 20 i 99.

¹¹¹ Stanišićev odgovor, par. 6-10.

¹¹² Simatovićev odgovor, par. 6.

¹¹³ Odluka o odgađanju postupka, par. 19-20 i 22.

¹¹⁴ Odluka o odgađanju postupka, par. 22.

Prevod

ovlašćenja Pretresnog veća bilo to da odluči da je, u svetlu odluke Žalbenog veća, za ovaj predmet "sada s pravom utvrđeno da je u pretpretresnoj fazi postupka".¹¹⁵ Međutim, Žalbena veće izražava bojazan da, s obzirom na implikacije vraćanja postupka u pretpretresnu fazu, odluka Pretresnog veća u ovom pogledu nije izričito obrazložena i da u njoj nisu razmotreni argumenti strana u postupku.¹¹⁶ Ipak, Žalbena veće smatra da ovo pitanje nije od suštinskog značaja za ishod ove odluke. Žalbena veće, shodno tome, upućuje strane u postupku da eventualne zahteve za razjašnjenje ovog pitanja podnesu Pretresnom veću u prvoj instanci.

4. Garancije srpske Vlade

44. Tužilac tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo kada je na osnovu garancija srpske Vlade (dalje u tekstu: garancije Vlade) zaključilo da će se optuženi, ako budu privremeno pušteni na slobodu, pojaviti na suđenju.¹¹⁷ Tužilac tvrdi da je Pretresno veće pridalo nedovoljnu težinu faktorima koji dovode u pitanje pouzdanost tih garancija i zbog toga uvećavaju rizik da se optuženi ne pojave na suđenju ako budu privremeno pušteni na slobodu.¹¹⁸ Tužilac posebno tvrdi da Pretresno veće nije pridalo dovoljnu težinu dokazima da će buduću Vladu Srbije verovatno činiti stranke koje su obećavale da će ometati rad Međunarodnog suda.¹¹⁹ Tužilac takođe tvrdi da je Pretresno veće pridalo nedovoljnu težinu dokazima iz postupaka pred Međunarodnim sudom koji dovode u pitanje pouzdanost garancija Vlade.¹²⁰ Tužilac tvrdi da je, pored toga ili alternativno, Pretresno veće pogrešilo prihvativši gotove pismene garancije bez održavanja rasprave radi razmatranja pouzdanosti tih garancija u svetlu trenutne političke situacije.¹²¹

45. Stanišić tvrdi da je Pretresno veće argumente tužioca u vezi s pouzdanošću garancija Vlade ispravno ocenilo kao spekulativne.¹²² Stanišić tvrdi da se tvrdnje tužioca u ovom pogledu zasnivaju na političkim događajima do kojih možda nikada neće doći.¹²³ Stanišić dalje tvrdi da su, posle njegovog privremenog puštanja na slobodu 2004. godine, i on i srpska Vlada

¹¹⁵ Pobjana odluka, par. 63.

¹¹⁶ Pobjana odluka, par. 42 i 62-63.

¹¹⁷ Žalba, par. 31-44.

¹¹⁸ Žalba, par. 32.

¹¹⁹ Žalba, par. 33-39.

¹²⁰ Žalba, par. 40-41 i poverljivi i *ex parte* dodaci G-I.

¹²¹ Žalba, par. 45-47.

¹²² Stanišićev odgovor, par. 12.

¹²³ Stanišićev odgovor, par. 13.

Prevod

u potpunosti poštovali svoje obaveze tokom četvorogodišnjeg perioda.¹²⁴ Kao dodatni dokaz o spremnosti i sposobnosti srpske Vlade da saraduje s Međunarodnim sudom, Stanišić napominje da je srpska Vlada 28. maja 2008. godine uhapsila i predala Međunarodnom sudu svedoka optuženog za nepoštovanje Suda u jednom predmetu pred Međunarodnim sudom.¹²⁵ Stanišić takođe tvrdi da, suprotno tvrdnji tužioca, Pretresno veće nije pogrešilo kada je odbilo zahtev tužioca za održavanje rasprave o pouzdanosti garancija Vlade.¹²⁶ Stanišić iznosi mišljenje da je "Pretresno veće s pravom konstatovalo da je dosledna praksa MKSJ da je uslov održavanja rasprave ispunjen kada se pretresnom veću dostave pismene garancije".¹²⁷

46. Simatović takođe tvrdi da su argumenti tužioca po prvom žalbenom osnovu spekulativni.¹²⁸ U prilog ovoj tvrdnji Simatović navodi da se zaključci tužioca u vezi s pouzdanošću garancija srpske Vlade zasnivaju na izjavama datim tokom izborne kampanje i izjavama vođa političkih stranaka koje nisu u Vladi.¹²⁹ Simatović dalje tvrdi da to što je srpska Vlada uhapsila i predala Međunarodnom sudu jednog svedoka kako bi odgovarao po optužbama za nepoštovanje Suda svedoči o pouzdanosti garancija Vlade.¹³⁰

47. Tužilac u Replici ponavlja argumente koje je izneo u Žalbi u vezi s pouzdanošću garancija Vlade u svetlu trenutne političke klime i osporava ocenu Pretresnog veća i optuženih da su ovi argumenti spekulativni.¹³¹ Tužilac dalje tvrdi da su, suprotno Stanišićevim tvrdnjama, i srpska Vlada i Stanišić, prekršili uslove privremenog puštanja na slobodu koji su im postavljeni, kako je to objašnjeno u poverljivom i *ex parte* Dodatku E Konsolidovane replike tužioca.¹³² Kada je reč o Stanišićevoj tvrdnji da o spremnosti srpske Vlade na saradnju svedoči činjenica da je jedan svedok pristupio Sudu da odgovara za nepoštovanje Suda, tužilac napominje da su dosadašnje garancije pružane i sprovedene od strane režima koji je u odlasku.¹³³ Međutim, tužilac tvrdi da "odgovarajuća provera mora da se usredsredi na predvidivu situaciju u vreme kada će od optuženog biti traženo da se vrati na suđenje, kada će

¹²⁴ Stanišićev odgovor, par. 14 i 16.

¹²⁵ Stanišićev odgovor, par. 18.

¹²⁶ Stanišićev odgovor, par. 17.

¹²⁷ Stanišićev odgovor, par. 17 (gde se pominje Pobjana odluka, par. 44 i fusnota 79).

¹²⁸ Simatovićev odgovor, par. 12.

¹²⁹ Simatovićev odgovor, par. 11-14.

¹³⁰ Simatovićev odgovor, par. 16.

¹³¹ Konsolidovana replika tužioca, par. 14-18.

¹³² Konsolidovana replika tužioca, par. 20.

¹³³ Konsolidovana replika tužioca, par. 26.

Prevod

na vlasti biti nova koalicija".¹³⁴ Tužilac dalje implicira da ne spori, kako je to naznačeno u Stanišićevom odgovoru, da bi dostava pismene garancije mogla da zameni primenu odredbe o pravu države da se izjasni u skladu s pravilom 65 Pravilnika.¹³⁵ Tužilac objašnjava da se njegovi argumenti koji su u ovom pogledu navedeni u Žalbi tiču pitanja da li će srpska Vlada poštovati garancije koje je dala kada se izjasnila nego toga da li je pravo srpske Vlade da se izjasni ispoštovano.¹³⁶

48. Žalbeno veće podseća da pravilo 65 Pravilnika ne predviđa nikakvu obavezu optuženog koji podnosi zahtev za privremeno puštanje na slobodu da predoči garancije države.¹³⁷ Ipak, takve garancije, ako se smatraju verodostojnim, mogu odneti značajnu prevagu u prilog nekom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu.¹³⁸ Pravilo 65(C) dopušta pretresnom veću da postavi uslove za privremeno puštanje na slobodu nekog optuženog radi obezbeđenja njegovog prisustva na suđenju, kao i zaštite drugih lica.¹³⁹ Dostavljanje garancija nadležnog državnog organa često se postavlja kao takav uslov.¹⁴⁰ Optuženi u ovom predmetu predočili su garancije srpske Vlade na osnovu kojih, između ostalog, Ministarstvo unutrašnjih poslova preuzima obavezu da smesta uhapsi optužene u slučaju eventualnog pokušaja kršenja ili stvarnog kršenja uslova privremenog puštanja na slobodu.¹⁴¹ Kako je napomenuo tužilac, Pretresno veće se delimično pouzdalo u te garancije u svojoj odluci da odobri privremeno puštanje optuženih na slobodu.¹⁴²

¹³⁴ Konsolidovana replika tužioca, par. 26.

¹³⁵ Konsolidovana replika tužioca, par. 25.

¹³⁶ Konsolidovana replika tužioca, par. 25.

¹³⁷ Vidi npr. *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi odbrane na odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija zahtjev Ljubomira Borovčanina za privremeno puštanje na slobodu, 30. jun 2006, par. 36 (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Borovčaninom); *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i drugih*, predmet br. IT-02-53-AR65, Odluka po molbi optuženog Dragana Jokića za dozvolu za ulaganje žalbe, 18. april 2002. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Jokićem); *Tužilac protiv Zdravka Tolimira i drugih*, predmet br. IT-04-80-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća kojima se odobrava privremeno puštanje na slobodu, 19. oktobar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Gverom), par. 9.

¹³⁸ Odluka u vezi s Borovčaninom, par. 36; Odluka u vezi s Jokićem, par. 7 i 8; Odluka u vezi s Gverom, par. 9.

¹³⁹ Odluka u vezi s Borovčaninom, par. 36; Odluka u vezi s Gverom, par. 9.

¹⁴⁰ Odluka u vezi s Borovčaninom, par. 36; Odluka u vezi s Gverom, par. 9.

¹⁴¹ Pobjijana odluka, par. 44.

¹⁴² Pobjijana odluka, par. 45 (gde se navodi sledeće: "Pretresno veće se uverilo da će Vlada Srbije ispuniti svoje obaveze navedene u nalogu za privremeno puštanje na slobodu, konkretno, da će uhapsiti optužene ako dođe do bilo kakvog kršenja tog puštanja na slobodu".)

Prevod

49. Žalbeno veće je konstatovalo da se pouzdanost vladinih garancija mora ocenjivati u odnosu na okolnosti koje su prisutne u nekom konkretnom predmetu.¹⁴³ Žalbeno veće napominje da je, u skladu s ovim presedanom, Pretresno veće propisno uzelo u obzir tužiočeve argumente da garancije srpske Vlade ne bi trebalo prihvatiti u svetlu trenutne političke nestabilnosti u Srbiji.¹⁴⁴ Ipak, Pretresno veće je odbacilo ove argumente kao spekulativne imajući u vidu da je neizvesno da li će predviđeni događaji uopšte uslediti.¹⁴⁵ Žalbeno veće konstatuje da Pretresno veće nije načinilo nikakvu grešku u ovom pogledu.

50. Pored toga, Žalbeno veće se nije uverilo da je Pretresno veće pogrešilo kada je pridalo dotičnu težinu dokazima iz postupaka pred Međunarodnim sudom koji, po mišljenju tužioca, dovode u pitanje pouzdanost garancija Vlade. Žalbeno veće napominje da je Pretresno veće razmotrilo informacije sadržane u poverljivim i *ex parte* dodacima C i D Konsolidovane replike tužioca i konstatovalo da je garancijama Vlade, koje su konkretno prilagođene ovom predmetu, pridalo veću težinu nego informacijama sadržanim u dodacima, koje to nisu.¹⁴⁶ Žalbeno veće konstatuje da tužilac nije pokazao da je Pretresno veće načinilo prepoznatljivu grešku prilikom donošenja ovog zaključka. Budući da tužilac nije pokazao da je Pretresno veće pogrešilo pouzdavši se u garancije Vlade, Žalbeno veće dalje konstatuje da Pretresno veće nije pogrešilo kada je prihvatilo garanciju bez održavanja rasprave radi razmatranja njihove pouzdanosti.

5. Opasnost po žrtve, svedoke ili druga lica

51. Tužilac tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo kada je zaključilo da su optuženi ispunili obavezu da pokažu da neće predstavljati opasnost ni po jednu žrtvu, svedoka ili neko drugo lice.¹⁴⁷ Tužilac tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo zasnovavši svoj zaključak na činjenici da optuženi nisu predstavljali opasnost po svedoke, uključujući pet svedoka čija su imena obelodanjena optuženima u septembru 2007, tokom njihovog prethodnog privremenog

¹⁴³ Odluka u predmetu *Borovčanin*, par. 36; *Tužilac protiv Mileta Mrkšića*, predmet br. IT-95-13/1-AR65, Odluka po žalbi na Odluku o odbacivanju zahteva za privremeno puštanje na slobodu, 8. oktobar 2002, par. 9; Odluka u vezi s Gverom, par. 10.

¹⁴⁴ Pobjijana odluka, par. 45.

¹⁴⁵ Pobjijana odluka, par. 44.

¹⁴⁶ Pobjijana odluka, par. 45.

¹⁴⁷ Žalba, par. 24.

Prevod

boravka na slobodi.¹⁴⁸ Tužilac tvrdi da to što je optuženima poznat identitet ovih svedoka povećava rizik njihovog mogućeg uticaja na svedoke.¹⁴⁹ Tužilac dalje tvrdi da Pretresno veće nije pridalo odgovarajuću težinu mogućnosti zastrašivanja svedoka od strane optuženih uprkos nepostojanju konkretnih dokaza da su oni to ranije činili.¹⁵⁰ U vezi s tim, tužilac tvrdi da su optuženi bili visoki zvaničnici u bivšoj Jugoslaviji, koji su imali vlast nad čitavom mrežom lica, uključujući neke koji su i dalje veoma uticajni u regionu.¹⁵¹

52. Stanišić odgovara da tužilac nije pokazao da bi on u slučaju da bude privremeno pušten na slobodu, predstavljao opasnost po bilo koju žrtvu ili svedoka.¹⁵² Stanišić primećuje da nema nikakvih dokaza za tvrdnju da je on predstavljao pretnju za bilo koga tokom četvorogodišnjeg privremenog boravka na slobodi i tvrdi da je Pretresno veće u Pobjinanoj odluci ispravno uzelo u obzir ovaj faktor.¹⁵³ Stanišić dalje tvrdi da je tužiočeva tvrdnja da on ima mogućnost da utiče na svedoke nerealna s obzirom na njegovo zdravstveno stanje i da je tužiočeva sugestija da Stanišić ima uticaj na čitavu mrežu lica neutemeljena.¹⁵⁴

53. Simatović tvrdi da ne postoji nikakva razlika između ugroženosti svedoka čiji je identitet obelodanjen optuženima u septembru 2007. i svedoka čiji je identitet obelodanjen optuženima 30 dana pre početka suđenja.¹⁵⁵ Simatović tvrdi da su zaštitne mere u vezi s ovom potonjom grupom svedoka bile odobrene u predmetu Slobodana Miloševića i da je njihovo važenje prošireno a da pritom nisu uzete u obzir okolnosti ovog predmeta.¹⁵⁶ Simatović dalje tvrdi da je Pretresno veće ispravno zaključilo da, na osnovu njegovog odnosa prema žrtvama i svedocima o kom svedoči njegovo ranije ponašanje, on, ako bude privremeno pušten na slobodu, neće predstavljati opasnost ni po koju žrtvu ili svedoka.¹⁵⁷

54. Tužilac u Replici tvrdi da je Simatovićeva tvrdnja da je odloženo obelodanjivanje identiteta svedoka koji je sada obelodanjen a kojima je zaštita odobrena putem produženja važnosti mera iz predmeta *Milošević*, pri čemu nisu uzete u obzir okolnosti ovog predmeta,

¹⁴⁸ Žalba, par. 24.

¹⁴⁹ Žalba, par. 26.

¹⁵⁰ Žalba, par. 26-30.

¹⁵¹ Žalba, par. 27.

¹⁵² Stanišićev odgovor, par. 42.

¹⁵³ Stanišićev odgovor, par. 42-45.

¹⁵⁴ Stanišićev odgovor, par. 43, 45 i 47.

¹⁵⁵ Simatovićev odgovor, par. 8.

¹⁵⁶ Simatovićev odgovor, par. 8.

Prevod

pogrešna iz dva razloga.¹⁵⁸ Kao prvo, tužilac navodi da pravilo 75(F)(ii) predviđa da "[ranije odobrene] zaštitne mjere nisu prepreka tužiocu da u drugom postupku ispuni sve obaveze obelodanjivanja u skladu s Pravilnikom".¹⁵⁹ Drugo, tužilac tvrdi da devet svedoka od onih za koje je Pretresno veće 26. oktobra 2004. odobrilo odloženo obelodanjivanje nije bilo obuhvaćeno ranijim merama zaštite - naime, tužilac je zaštitu za te svedoke prvi put zatražio u ovom predmetu kako bi ih zaštitio od Stanišića i Simatovića.¹⁶⁰ Kako navodi tužilac, identitet šestoro od ovih svedoka obelodanjen je optuženom u februaru 2008.¹⁶¹

55. Žalbeno veće primećuje da je Pretresno veće prilikom donošenja zaključka da su optuženi ispunili obavezu da pokažu da, ukoliko budu privremeno pušteni na slobodu, neće predstavljati opasnost ni po jednu žrtvu ili svedoka, izričito pomenulo promenu okolnosti usled obelodanjivanja identiteta dvadeset šest zaštićenih svedoka tokom postupka.¹⁶² Pretresno veće je takođe primilo k znanju da tužilac smatra da su zbog ovog obelodanjivanja ti svedoci dovedeni u opasnost.¹⁶³ Pretresno veće je ipak zaključilo da optuženi ne predstavljaju rizik ni za jednog od ovih ni bilo kojih drugih svedoka ili žrtava s obzirom na nepostojanje dokaza o tome da su optuženi ikada pretili ijednoj žrtvi ili svedoku ili da su im učinili išta nažao tokom trogodišnjeg perioda njihovog prethodnog boravka na slobodi.¹⁶⁴ Pretresno veće je posebno naglasilo da je identitet pet zaštićenih svedoka obelodanjen optuženom u septembru 2007. i da Pretresnom veću nisu predloženi nikakvi dokazi o tome da je ijedan od optuženih pokušao da preti ovim svedocima ili da im učini nešto nažao nakon što mu je obelodanjen njihov identitet.¹⁶⁵ Pored toga, Pretresno veće je pridalo težinu garancijama srpske Vlade da će uhapsiti optužene ako prekrše bilo koji od uslova privremenoog puštanja na slobodu.¹⁶⁶ U svetlu gorenavedenog, Žalbeno veće se nije uverilo da Pretresno veće nije pridalo odgovarajuću težinu posebnim okolnostima dvadeset šest zaštićenih svedoka. Žalbeno veće, naprotiv, smatra da je Pretresno veće odvagalo sve relevantne faktore i da je na osnovu tih faktora izvelo razuman zaključak.

¹⁵⁷ Simatovićev odgovor, par. 8.

¹⁵⁸ Konsolidovana replika tužioca, par. 48-50.

¹⁵⁹ Konsolidovana replika tužioca, par. 50.

¹⁶⁰ Konsolidovana replika tužioca, par. 50.

¹⁶¹ Konsolidovana replika tužioca, par. 50.

¹⁶² Pobjana odluka, par. 53.

¹⁶³ Pobjana odluka, par. 52.

¹⁶⁴ Pobjana odluka, par. 54 i 57.

Prevod

6. Primerenost davanja odobrenja za Stanišićevo privremeno puštanje na slobodu iz zdravstvenih razloga

56. Tužilac tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo kada je zaključilo da je "zdravstveno stanje optuženog takvo da ide u prilog argumentima za donošenje diskrecione odluke u korist privremenog puštanja na slobodu".¹⁶⁷ U prilog ovom argumentu tužilac tvrdi da dokazi predloženi Pretresnom veću ukazuju na to da je Stanišićevo zdravstveno stanje stabilno i da se postepeno poboljšava, kao i da će mu biti pružena kvalitetnija lekarska nega ukoliko ostane u Holandiji.¹⁶⁸ Tužilac dalje tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo kada je odbilo da razmotri mogućnost da Stanišić preuveličava svoje simptome.¹⁶⁹

57. U vezi sa Stanišićevim zdravstvenim stanjem, tužilac tvrdi da lekarski izveštaji koje su podneli dr Falke i dr Cazemier, gastroenterolog koji leči Stanišića, ne potkrepljuju zaključak Pretresnog veća da je "prema [dr Falkeu i dr Petrović] optuženi Stanišić [...] teško bolestan".¹⁷⁰ Tužilac tvrdi da jedini dokaz koji upućuje na zaključak da je Stanišić teško bolestan izveštaj dr Petrović od 15. maja 2008. (dalje u tekstu: Izveštaj Petrovićeve), koji je u suprotnosti s izveštajem podnetim dva dana ranije, kao i sa svim drugim raspoloživim dokazima.¹⁷¹ Tužilac tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo zbog toga što je pridalo neprimerenu težinu Izveštaju Petrovićeve, oslonivši se na njega bez sazivanja rasprave radi razmatranja njenih zaključaka.¹⁷²

58. Tužilac takođe navodi da je Pretresno veće pogrešilo zato što nije razmotrilo da li će Stanišiću za njegove zdravstvene probleme biti pruženo adekvatno lečenje ako mu se odobri privremeni boravak u Beogradu i zato što kvalitet nege koja bi mu bila pružena u Holandiji nije uporedilo s onim u Beogradu.¹⁷³ Tužilac tvrdi da, budući da Stanišićevo zdravstveno stanje predstavlja glavni razlog za njegovo privremeno puštanje na slobodu, ove greške predstavljaju zloupotrebu diskrecionog ovlašćenja.¹⁷⁴ Tužilac ostaje pri tvrdnji da je Stanišiću

¹⁶⁵ Pobjana odluka, par. 54 i 57.

¹⁶⁶ Pobjana odluka, par. 54 i 57.

¹⁶⁷ Žalba, par. 6 i 57.

¹⁶⁸ Žalba, par. 57-86.

¹⁶⁹ Žalba, par. 6 i 87-93.

¹⁷⁰ Žalba, par. 59-62 (gde se pominje Pobjana odluka, par. 60). *Vidi takođe* Konsolidovanu repliku tužioca, par. 31-34.

¹⁷¹ Žalba, par. 66-69.

¹⁷² Žalba, par. 66-70.

¹⁷³ Žalba, par. 72.

¹⁷⁴ Žalba, par. 72 i 86.

Prevod

tokom privremenog boravka u Beogradu pružana neadekvatna pomoć psihologa, što je doprinelo njegovom slabom psihičkom stanju, kao i da Pretresno veće nije ovlašćeno da Stanišiću odobri privremeno puštanje na slobodu u odsustvu dokaza da će mu tamo biti pružena znatno bolja nega.¹⁷⁵ [REDACTED].¹⁷⁶ Tužilac navodi da će privremeno puštanje na slobodu omogućiti Stanišiću da prestane da se pridržava režima lečenja kako bi izbegao neprijatne nusposledice ili izbegao suđenje.¹⁷⁷ Tužilac tvrdi da će, nasuprot tome, ukoliko Stanišić ostane u Holandiji, Pretresno veće zadržati kontrolu nad njegovim lečenjem, da će osoblje PJUN pažljivo nadzirati da li se on pridržava režima lečenja i da će mu biti pružena bolja lekarska nega.¹⁷⁸

59. Tužilac takođe tvrdi da je Pretresno veće zanemarilo dokaze koji ukazuju na to da Stanišić možda preuveličava svoje simptome.¹⁷⁹ Konkretno, tužilac ima u vidu dva incidenta o kojima je bilo reči tokom iznošenja usmene argumentacije o privremenom puštanju na slobodu koji, po njegovom mišljenju, pokazuju da Stanišićev zahtev za lečenje nije legitiman i da njegove izjave o vlastitom zdravstvenom stanju nisu pouzdane.¹⁸⁰ Tužilac dalje tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo zbog toga što nije razmotrilo mogućnost Stanišićevog upućivanja u *Pieter Baan Centrum* kako bi se utvrdilo da li on manipuliše svojim zdravstvenim stanjem.¹⁸¹

60. Stanišić u Odgovoru tvrdi da, suprotno tvrdnjama tužioca, medicinski izveštaji PJUN ukazuju na to da se njegovo zdravstveno stanje pogoršalo posle 13. maja 2008, kao što to, između ostalog, pokazuje izveštaj dr Falkea od 26. maja 2008.¹⁸² On takođe tvrdi da su izveštaji dr Petrović i dr Falkea stalno ukazivali na to da njegovo zdravstveno stanje može opet da se pogorša.¹⁸³ On tvrdi da lekarski izveštaji ne potkrepljuju zaključak tužioca da će mu u Holandiji biti pružena kvalitetnija lekarska nega.¹⁸⁴ U tom pogledu, on tvrdi da se njegovo zdravstveno stanje pogoršalo uprkos lečenju u PJUN i bolnici Bronovo.¹⁸⁵ On takođe tvrdi da

¹⁷⁵ Žalba, par. 73-79.

¹⁷⁶ Žalba, par. 73.

¹⁷⁷ Žalba, par. 74.

¹⁷⁸ Žalba, par. 80-85.

¹⁷⁹ Žalba, par. 6 i 87-93 (gde se pominje, između ostalog, *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-T, 20. maj 2008, str. 1267-1268).

¹⁸⁰ Žalba, par. 89-90.

¹⁸¹ Žalba, par. 93.

¹⁸² Stanišićev odgovor, par. 22, 32-33 i 35.

¹⁸³ Stanišićev odgovor, par. 22 i 35.

¹⁸⁴ Stanišićev odgovor, par. 23.

¹⁸⁵ Stanišićev odgovor, par. 23.

Prevod

tužilac zanemaruje svedočenje dr Rachmilewitz tokom rasprave o procesnoj sposobnosti, koje ukazuje na to da lekarska nega koju pruža dr Tarabar iz Vojne bolnice ispunjava sve profesionalne i etičke kriterijume i napominje da Vojna bolnica može da obezbedi lečenje angažovanjem multidisciplinarnog tima stručnjaka, što je pristup koji podržavaju dr Falke i dr Petrović.¹⁸⁶

61. U vezi sa sugestijom tužioca da Stanišić možda simulira, Stanišić napominje da nijedan od lekara koji su ga pregledali nije nikada sugerisao da on preuveličava svoje zdravstvene probleme.¹⁸⁷ Pored toga, Stanišić tvrdi da je režim koji je Pretresno veće uvelo u svrhu nadzora nad njegovim privremenim boravkom na slobodi razuman.¹⁸⁸ U tom pogledu, on napominje da je Pretresno veće, između ostalog, naložilo lekarima Vojne bolnice da dopuste dr De Manu, psihijatru koga je imenovao Sud, i dr Fidderu, gastroenterologu koga je imenovao Sud, da ga redovno posećuju tokom njegovog privremenog boravka na slobodi.¹⁸⁹ U svetlu gorenavedenog, Stanišić zaključuje da bi instanca koja razumno presuđuje o činjenicama mogla da zaključi da Stanišićevo zdravstveno stanje "ide u prilog argumentima za donošenje diskrecione odluke u korist privremenog puštanja na slobodu".¹⁹⁰

62. Tužilac u svojoj Replici tvrdi da se Stanišićev Odgovor ne bavi argumentima koje je on izneo u vezi s kvalitetom psihološke i psihijatrijske pomoći koja će Stanišiću biti ukazana u Beogradu, kao ni verodostojnošću Izveštaja Petrovićeve.¹⁹¹ Tužilac takođe ponavlja svoj stav da je multidisciplinarno lečenje Stanišićevih tegoba dostupno u raznim bolnicama u Holandiji.¹⁹² Pored toga, tužilac tvrdi da dr Falke, dr De Man i dr Petrović nisu imali dovoljno vremena da procene da li Stanišić manipuliše svojim zdravstvenim stanjem.¹⁹³ U svetlu gorenavedenog, tužilac ponavlja da je Pretresno veće pogrešilo zbog toga što nije naložilo odgovarajuću proveru kako bi se procenilo da li Stanišić simulira.¹⁹⁴

¹⁸⁶ Stanišićev odgovor, par. 24-25.

¹⁸⁷ Stanišićev odgovor, par. 25.

¹⁸⁸ Stanišićev odgovor, par. 38.

¹⁸⁹ Stanišićev odgovor, par. 38. (gde se pominje Pobjana odluka, par. 68(2)(g), 68(3) i 68(4)).

¹⁹⁰ Stanišićev odgovor, par. 40.

¹⁹¹ Konsolidovana replika tužioca, par. 29-30.

¹⁹² Konsolidovana replika tužioca, par. 34.

¹⁹³ Konsolidovana replika tužioca, par. 35-39.

¹⁹⁴ Konsolidovana replika tužioca, par. 42.

Prevod

63. Žalbeno veće podseća da je, u svetlu Stanišićevog zdravstvenog stanja, postupak u ovom predmetu odgođen za najmanje tri meseca i da je Pretresnom veću dato uputstvo da, pre donošenja odluke o početku suđenja, ponovo proceni Stanišićevo zdravstveno stanje.¹⁹⁵ Žalbeno veće se slaže s tužiocem da je "[t]romesečno odgađanje postupka u ovom predmetu zamišljeno tako da olakša oporavak g. Stanišića i tako obezbedi da suđenje može da se nastavi u bliskoj budućnosti".¹⁹⁶ Žalbeno veće dalje napominje da je Stanišić zatražio privremeno puštanje na slobodu "kako bi se obezbedili optimalni uslovi za oporavak" i "spreči[lo] dalje ozbiljnije pogoršanje zdravstvenog stanja, kao i obezbedi[lo] da [njegov] život ne dovodi u dodatnu opasnost zbog nekliničkog okruženja".¹⁹⁷ Žalbeno veće ima u vidu ove faktore prilikom ocenjivanja da li je Pretresno veće pravilno primenilo svoje diskreciono ovlašćenje kada je odobrilo Stanišićevo privremeno puštanje na slobodu u Beograd iz zdravstvenih razloga.

64. Žalbeno veće napominje da se, prilikom donošenja odluke da je "[Stanišićevo] zdravlje [...] u takvoj fazi da govori u prilog tome da primeni svoje diskreciono pravo i odobri puštanje na slobodu",¹⁹⁸ Pretresno veće oslonilo na informacije sadržane u Izveštaju Petrovićeve i lekarskom izveštaju dr Falkea od 20. maja 2008. (dalje u tekstu: Falkeov izveštaj).¹⁹⁹ Pretresno veće je u Pobjanoj odluci naročito imalo u vidu bojazan dr Petrović da "[on] neće preživeti", shvatanje dr Falkea da dr Petrović više nije u mogućnosti da leči Stanišića "bez pomoći multidisciplinarnog tima u nekoj zdravstvenoj ustanovi" i značaj koji dr Falke pridaje mišljenju dr Petrović.²⁰⁰ [REDACTED] U svetlu ovih informacija, Pretresno veće je zaključilo da je "[p]rema tim lekarima [...] Stanišić [...] teško bolestan".²⁰³ Uzimajući u obzir dokaze predložene Pretresnom veću, Žalbeno veće konstatuje da je zaključak Pretresnog veća bio razuman.

65. Žalbeno veće dalje konstatuje da tužilac nije pokazao da je Pretresno veće pogrešilo dajući neprimerenu težinu Izveštaju Petrovićeve i oslanjajući se na njega bez razmatranja tih

¹⁹⁵ Odluka o odgađanju postupka, par. 11 i 22.

¹⁹⁶ Žalba, par. 12.

¹⁹⁷ Pobjana odluka, par. 4.

¹⁹⁸ Pobjana odluka, par. 65.

¹⁹⁹ Pobjana odluka, par. 59-60.

²⁰⁰ Pobjana odluka, par. 59.

²⁰¹ *Vidi* Falkeov izveštaj.

²⁰² *Vidi* Falkeov izveštaj.

Prevod

zaključaka na raspravi. Žalbena veće napominje da je Pretresno veće bilo mišljenja da u mnogim izveštajima koji su mu dostavljeni u vezi sa Stanišićevim zdravstvenim stanjem postoje nedoslednosti, ali je zaključilo da njegovo zdravstveno stanje ipak govori u prilog privremenom puštanju na slobodu.²⁰⁴ Kada je reč o sugestiji tužioca da je Izveštaj Petrovićeve nepouzdan s obzirom na to da se ne podudara s izveštajem koji je dr Petrović podnela dva dana pre toga, Žalbena veće ističe da Izveštaj Petrovićeve nosi datum 15. maj 2008, što je jedan dan posle Stanišićevog prijema u bolnicu Bronovo, i smatra da se zdravstveno stanje može menjati iz dana u dan. Shodno tome, Žalbena veće ne smatra da ova okolnost predstavlja dokaz o nepouzdanosti Izveštaja Petrovićeve. S obzirom na odsustvo bilo kakvih dokaza koji bi dovodili u pitanje verodostojnost Izveštaja Petrovićeve, Žalbena veće konstatuje da Pretresno veće nije zloupotrebilo diskreciono ovlašćenje kada se na njega oslonilo ne razmotrivši njegove zaključke na raspravi.

66. Pored toga, iako uvažava bojazni tužioca u pogledu kvaliteta nege koja je Stanišiću pružana u Beogradu tokom njegovog prethodnog privremenog boravka na slobodi, Žalbena veće se nije uverilo da je Pretresno veće pogrešilo zbog toga što nije razmotrilo da li će Stanišićevi zdravstveni problemi biti adekvatno rešavani u Beogradu. Žalbena veće napominje da je, prilikom davanja odobrenja Stanišiću za privremeno puštanje na slobodu, Pretresno veće postavilo stroge uslove za nadzor nad Stanišićevim lečenjem, njegovim pridržavanjem režima lečenja i napredovanjem lečenja.²⁰⁵ Ovi uslovi uključuju nalog kako psihijatru koga je imenovao Sud, uz pomoć psihologa po svom izboru i po odobrenju sekretara, tako i gastroenterologu koga je imenovao Sud, da podnesu detaljan izveštaj o Stanišićevom zdravstvenom stanju zasnovan na najmanje tri posete tokom tromesečnog prekida postupka.²⁰⁶ Ti uslovi takođe uključuju nalog lekarima Vojne bolnice da, ukoliko Stanišić ne bude primljen u tu bolnicu, obaveste Pretresno veće o identitetu svih zdravstvenih radnika koji će biti zaduženi za njegovu negu do daljeg naloga Pretresnog veća.²⁰⁷ Žalbena veće smatra da će ovi uslovi omogućiti Pretresnom veću da proceni kako kvalitet Stanišićevog lečenja u Beogradu tako i njegovo pridržavanje uputstava lekara, kao i da rešava eventualne probleme koji bi mogli da se pojave. Žalbena veće dalje napominje da Pretresno veće, ukoliko utvrdi da uslovi

²⁰³ Pobjana odluka, par. 60.

²⁰⁴ Pobjana odluka, par. 60.

²⁰⁵ Pobjana odluka, par. 68(2)-(4).

²⁰⁶ Pobjana odluka, par. 68(3)-(4).

Prevod

Stanišićevog privremenog puštanja na slobodu ne pogoduju optimalnom oporavku, može da opozove odluku o privremenom puštanju na slobodu. U svetlu gorenavedenog, Žalbena veće se nije uverilo da je Pretresno veće zloupotrebilo svoje diskreciono ovlašćenje kada je zaključilo da je Stanišićevo privremeno puštanje na slobodu u Beograd radi lečenja u Vojnoj bolnici primereno.

67. U vezi s navodima tužioca da Stanišić možda simulira, Žalbena veće smatra da nijedan od lekarskih nalaza sadržanih u dokazima predloženim Pretresnom veću ne sugerise da Stanišić preuveličava svoje zdravstvene probleme. Naprotiv, svaki od tih izveštaja ukazuje na to da Stanišić pati od ozbiljnih zdravstvenih tegoba. Prema tome, Žalbena veće konstatuje da Pretresno veće nije pogrešilo zato što je zanemarilo dokaze koji bi ukazivali na to da Stanišić simulira ili zato što nije istražilo ovu mogućnost u *Pieter Baan Centrum-u*.

68. Prelazeći na argument tužioca da je Pretresno veće pogrešilo zbog toga što nije uporedilo kvalitet Stanišićevog eventualnog lečenja u Holandiji sa kvalitetom njegovog lečenja u Beogradu, Žalbena veće podseća da podnosilac zahteva za privremeno puštanje na slobodu iz zdravstvenih razloga snosi teret dokazivanja da odgovarajuće lečenje nije dostupno u Holandiji.²⁰⁸ U svetlu gorenavedenog, Žalbena veće konstatuje da je Pretresno veće pogrešilo kada je zaključilo da novija sudska praksa upućuje na zaključak da privremeno puštanje na slobodu iz zdravstvenih razloga može biti odobreno i u odsustvu tog dokaza pod uslovom da se ispune preduslovi iz pravila 65 Pravilnika.²⁰⁹

69. Premda je uobičajeni tok postupanja da se predmet vrati Pretresnom veću kako bi ono moglo da primeni ispravan pravni standard i, u skladu s tim, primeni svoje diskreciono ovlašćenje, Žalbena veće smatra da izuzetne okolnosti u ovom slučaju govore protiv vraćanja predmeta. Žalbena veće napominje da Stanišićeve tvrdnje u Zahtevu za privremeno puštanje

²⁰⁷ Pobjana odluka, par. 68(2)(e).

²⁰⁸ *Vidi Tužilac protiv Pavla Strugara*, predmet br. IT-01-43-A, Odluka po "Podnesku odbrane: Zahtev za pružanje lekarske pomoći u uslovima pritvora u Republici Crnoj Gori", 8. decembar 2005, str. 3 (kojom se odbija privremeno puštanje na slobodu zbog toga što "žalilac nije pokazao da se priprema za operaciju, ugrađivanje veštačkog kuka i postoperativni tretman na odgovarajući način ne mogu obaviti u zdravstvenim ustanovama u Holandiji"). *Vidi takođe Tužilac protiv Pavla Strugara*, predmet br. IT-01-43-A, Odluka po "Podnesku odbrane: Zahtev odbrane za privremeno puštanje na slobodu radi pružanja lekarske pomoći u Republici Crnoj Gori", 16. decembar 2005, str. 2 (kojom se odobrava privremeno puštanje na slobodu posle prihvatanja žaliočevog argumenta "da je za njegovu uspešnu operaciju i rehabilitaciju potrebno da se operacija obavi u Kliničkom centru u Podgorici u Crnoj Gori, a rehabilitacija u specijalizovanom centru za rehabilitaciju "Dr Simo Milošević" u Igalu u Crnoj Gori").

Prevod

na slobodu da medicinski dokazi ukazuju na opasnost od "daljeg fizičkog i psihičkog pogoršanja" koje je "direktno povezano sa - ili ne može biti ublaženo - pritvorskim okruženjem", kao i da je tim lekara Vojne bolnice upoznat s njegovim zdravstvenim stanjem i može da leči spektar zdravstvenih problema sa kojima se on trenutno suočava.²¹⁰ Pored toga, Žalbeno veće ima u vidu izveštaj dr Falkea od 9. maja 2008, u kom on zaključuje da je Stanišić "i dalje u delikatnom položaju u kom spoljni faktori mogu da ugroze njegovo psihičko stanje".²¹¹ Pored toga, Žalbeno veće prima na znanje Izveštaj Petrovićeve u kom psihijatar koji leči Stanišića zaključuje da "smo učinili sve moguće što je u našim moćima, ali u ovom slučaju naša eksperiza jednostavno nije dovoljna", kao i Falkeov izveštaj koji upućuje na potrebu da Stanišića "leči multidisciplinarni tim u nekoj zdravstvenoj ustanovi".²¹² U svetlu težine i osetljivosti ovog pitanja, kao i činjenice da je Pretresno veće već utvrdilo da su gorenavedeni dokazi verodostojni, Žalbeno veće, u skladu sa zaključkom Pretresnog veća, zaključuje da bi Stanišića trebalo privremeno pustiti na slobodu radi lečenja u Vojnoj bolnici.

7. Najbolji uslovi za procenu Stanišićevog zdravstvenog stanja

70. Tužilac napominje da je Žalbeno veće u Odluci o odgađanju naložilo Pretresnom veću da, po okončanju tromesečnog perioda, ponovo proceni Stanišićevo zdravstveno stanje kako bi utvrdilo kada suđenje može početi.²¹³ Tužilac tvrdi da je Pretresno veće, shodno tome, bilo obavezno da obezbedi da se ova procena izvrši na najefikasniji i najprofesionalniji način.²¹⁴ Tužilac tvrdi da je dr De Man obavio samo kratak pregled Stanišića, da je dr De Man objasnio da je potrebno da se obavi nekoliko dužih pregleda i da *Pieter Baan Centrum* ispunjava sve uslove koje je preporučio dr De Man.²¹⁵ Tužilac zaključuje da je Pretresno veće pogrešilo kada je naložilo inferiorniju psihološku procenu u Beogradu budući da dokazi predloženi Pretresnom veću ukazuju na to da *Pieter Baan Centrum* pruža najbolje uslove za takvu procenu.²¹⁶

²⁰⁹ Pobjijana odluka, par. 40.

²¹⁰ *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-69-T, Izuzetno hitan zahtev za neodložno privremeno puštanje na slobodu u svrhu lečenja, 20. maj 2008. (dalje u tekstu: Stanišićev zahtev za privremeno puštanje na slobodu).

²¹¹ Pobjijana odluka, par. 11; Izveštaj dr Paulusa Falkea od 9. maja 2008.

²¹² Pobjijana odluka, par. 59; *Vidi takođe* par. 64 *supra*.

²¹³ Žalba, par. 94. Žalbeno veće napominje da je paragraf 94 pogrešno označen kao paragraf 90.

²¹⁴ Žalba, par. 94.

²¹⁵ Žalba, par. 94-95.

²¹⁶ Žalba, par. 90-96.

Prevod

71. Stanišić odgovara da uslovi privremenog puštanja na slobodu koje je postavilo Pretresno veće obezbeđuju najprimerenije medicinske uslove.²¹⁷ U tom pogledu, Stanišić napominje da Vojna bolnica nije pritvorski centar nego zdravstvena ustanova u kojoj rade specijalisti koji godinama leče Stanišića, uključujući gastroenterologa, nefrologe, hirurga za vaskularne bolesti i reumatologa, a koja ima i odeljenje za psihijatriju.²¹⁸ Stanišić tvrdi da *Pieter Baan Centrum* ne može da podmiri njegove složene zdravstvene potrebe budući da pruža ograničeni nivo zdravstvene nege sa mogućnošću tretmana u maksimalnom trajanju od sedam nedelja.²¹⁹ Stanišić dalje tvrdi da *Pieter Baan Centrum* ima obeležja pritvorskog objekta i stoga pruža neodgovarajuće uslove za njegovo lečenje s obzirom na zaključak dr Petrović da bi Stanišića trebalo lečiti u nekoj zdravstvenoj ustanovi.²²⁰

72. Žalbeno veće podseća da je Pretresno veće u Pobjanoj odluci naložilo lekarima Vojne bolnice da, između ostalog, izveste Pretresno veće po Stanišićevom dolasku, kao i o prvobitnoj proceni režima njegovog lečenja,²²¹ da se konsultuju sa dr Falkeom i dr Petrović u vezi sa Stanišićevim zdravstvenim stanjem za vreme boravka u pritvoru u Hagu, da dopuste dr Petrović da nastavi s tretmanom Stanišića ukoliko je to izvodljivo,²²² kao i da dopuste zdravstvenom stručnjaku koga imenuje Sud da u svako doba pregleda Stanišića.²²³ Pretresno veće je takođe naložilo dr De Manu da, uz pomoć psihologa po svom izboru, poseti Stanišića najmanje tri puta tokom tromesečnog perioda od dana donošenja Pobjane odluke i da podnese detaljan izveštaj o stanju njegovog duševnog zdravlja.²²⁴ Tužilac nije uverio Žalbeno veće da je psihološka procena koju je naložilo Pretresno veće inferiorna u odnosu na vrstu procene koja je moguća u *Pieter Baan Centrum*-u, kao ni u to da ona ne pruža uslove za efikasnu i profesionalnu procenu. Žalbeno veće dalje napominje da će režim koji je utvrdilo Pretresno veće omogućiti dr De Manu da Stanišića pregleda barem još tri puta, čime velikim delom odgovara na bojazan tužioca da dr De Man ranije nije imao dovoljno vremena da pregleda Stanišića. U svetlu gorenavedenog, Žalbeno veće konstatuje da Pretresno veće nije načinilo

²¹⁷ Stanišićev odgovor, par. 27.

²¹⁸ Stanišićev odgovor, par. 27.

²¹⁹ Stanišićev odgovor, par. 29-30.

²²⁰ Stanišićev odgovor, par. 28 i 37.

²²¹ Pobjana odluka, par. 68(2)(a).

²²² Pobjana odluka, par. 68(2)(d).

²²³ Pobjana odluka, par. 68(2)(d).

²²⁴ Pobjana odluka, par. 68(3).

Prevod

nikakvu grešku kada je naložilo da se psihološka procena Stanišićevog stanja izvrši u Beogradu.

V. DISPOZITIV

73. Na osnovu gorenavedenog, Žalbeno veće **ODBIJA** Zahtev na osnovu pravila 115 od 28. maja, **ODBIJA** Zahtev na osnovu pravila 115 od 4. juna, **ODBIJA** Zahtev na osnovu pravila 115 od 11. juna, **ODBIJA** Zahtev na osnovu pravila 115 od 19. juna, **ODBIJA** Zahtev na osnovu pravila 115 od 20. juna i **ODBIJA** Žalbu.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnom smatra verzija na engleskom.

Dana 26. juna 2008.

U Hagu,
Holandija

/potpis na originalu/

sudija Fausto Pocar,
predsednik

[pečat Međunarodnog suda]

